

SACICT

Living Thai

No. 2 / 2010

ISSN : 1906-5647

แรงบันดาลใจจากรอบกายสู่งานดีไซน์ที่ลงตัว
Inspired Creations for
Urban Living

คืนความวิจิตรสู่แพรภูษา
Restoring the Beauty of
Antique Fabrics

แฟชั่น : สะท้อนจิตวิญญาณแห่งเอเชีย
Fashion: The Reflection of Asia

ฟื้นชีวิตหุ่นกระบอกไทย
Breathing New Life into the Dying
Thai Puppet Art

Contents

สารบัญ

3

12

33

66

Cover
Inspired Creations for
Urban Living

2 Editor's Note	43 SACICT Society
3 Thai Heritage คืนความวิจิตรสู่แพรวภูษา คงคุณค่าอดีตกาล Restoring the Beauty and Preserving the Past	46 Global Visions
12 Urban Living สรรพสิ่งรอบกาย ทอประกายวิจิตรบนลายผ้า Brilliant Fabric Designs from Surrounding-Inspired Creation	48 Arts & Crafts เสน่ห์ไม้ดอกเมืองร้อน The Allure of Tropical Flora
20 Everyday Runway จับดีไซน์ใส่ผ้าฝ้ายทอมือ... เผยแพร่แห่งโลกตะวันออก Cotton Blossoms at "The Reflection of Asia" Fashion Show	54 D.I.Y. ตุ๊กตาไล่กลิ่น Making Camphor Dolls
26 Creative Corner พลังนักคิด พลังดีไซน์ Passion for Designs Pays Off	58 Open House โลกสวยของผ้าทอมือไทย The Colourful World of Thai Hand-Woven Textiles
33 The Village Trail ความฝันบ้านตุ๊กกะตุ่น... ความงดงามของการมีชีวิตอยู่ The Beauty of Life in a Puppet Dream House	66 Bangsai Bulletin สืบสานงานศิลป์ไทย ผ่านเส้นสายลายผ้าไหม Tread the Floral Silk Road of Thai Cultural Heritage
	72 Corporate Info
	74 Product Showcase

คณะที่ปรึกษา

ประธานที่ปรึกษา กุญญาพันธ์ แร่งขำ
ที่ปรึกษา สายชนนี วัคมีโพชุรีย์
ชนก ลิ้มปิพิชัย
ไรวินทร์ สวัสดิกุล
เอกสิทธิ์ แสงดี
พัชรวรรณ ลิ้มรัตนมงคล

EDITORIAL ADVISORY BOARD

Chief Consultant Kunyaphan Raengkhum
Consultants Saichonnanee Rassameepaithun
Kanok Limbipichai
Raiwin Sawatdikul
Eaksit Sangdee
Patcharawan Limrattanamongkol

จัดทำโดย:

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทร: 035 367 054-9
โทรสาร: 035 367 051
เว็บไซต์: www.sacict.net

ออกแบบและผลิต: บริษัท พีเจอร์ จำกัด
23/18 ซอยร่วมฤดี เพลินจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร: 0 2254 6898-9 โทรสาร: 0 2650 7738
ติดต่อโฆษณา: พยงค์ กังวานสุระ

พิมพ์ที่: บริษัท อติสรรค จำกัด
248 ซอยลาดพร้าว 87 วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทร: 0 2932 2596-7 โทรสาร: 0 2932 2598

บทความในนิตยสารนี้ เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่งบทความและภาพในนิตยสารนี้
สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่
ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

SACICT Living Thai is a bi-monthly magazine
published by the SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand (Public Organisation).
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,
Ayutthaya Province 13290, Thailand
Tel: +66 (0) 35 367 054-9, Fax: +66 (0) 35 367 051
Website: www.sacict.net

Design and production: Feature Co., Ltd.
23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit,
Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand
Tel: +66 (0) 2254 6898-9, Fax: +66 (0) 2650 7738.
For advertisement placements, contact
Payong Kungwansurah, Tel: +66 (0) 2254 6898-9.

Print: Artisans Co., Ltd.
248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok 10310.
Tel: +66 (0) 2932 2596-7, Fax: +66 (0) 2932 2598.

Opinions in Living Thai are the writers' and not
necessarily endorsed by SACICT. No part of this
magazine may be reproduced without written
permission.

Editor's Note

ผ้าและสิ่งทอไทยมีเรื่องราวให้บอกเล่าไม่รู้จบ...SACICT Living Thai ฉบับต้อนรับฤดูฝนนี้จึงเลือกสรรหลากหลายแง่มุมมานำเสนอ Thai Heritage จะพาไปรู้จักกับศาสตร์และศิลป์ในการอนุรักษ์สิ่งทอ และผ้าโบราณที่มีรายละเอียดน่าติดตาม ไปชมความงดงามของผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์จากผ้า เส้นด้ายและการตีไซน์ที่เจ็บคม ใน Urban Living พร้อมชมแฟชั่นสีสันสดใสของฝ้ายทอมือจากศูนย์ศิลปาชีพระหว่างประเทศที่นำมาปรับโฉมให้สุดชิปด้วยการเพิ่มตีไซน์ใน Everyday Runway และหากอยากรู้ว่าเศษผ้าจะเพิ่มคุณค่าอีกมากมายได้อย่างไร ต้องพลิกไปอ่าน Bangsai Bulletin ที่จะจุดประกายความคิดสร้างสรรค์ ให้บรรเจิดจนอยากลงมือทำ ส่วน Village Trail ก็พลาดไม่ได้เพราะเราจะชวนกันไปเยี่ยมบ้านตุ๊กกะต๋น หุ่นกระบอกไทย ดูงานของคนกลุ่มเล็กๆ ที่ทั้งช่วยฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปะแขนงนี้

ยังมีอีกหลากหลายเรื่องที่น่าสนใจติดตาม รวมทั้งผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยที่น่าสนใจให้เลือกซื้อหา ทั้งดอกไม้ประดิษฐ์ที่งามเหมือนจริงและอื่นๆ ในคอลัมน์ Product Showcase แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้า

The endless yarns about Thai textiles are as colourful as those fruits of the loom themselves, and this issue of SACICT Living Thai is taking you to marvel at their beauty. The Thai Heritage helps you uncover the secret union of art and science in the preservation work of antique textiles. Read on, and be inspired by smart designs of home textile items in Urban Living, before seeing the transformation of Koh Kerd Arts and Crafts Centre's plain fabrics into a chic and smart collection in Everyday Runway.

Follow the Village Trail to Baan Tookkatoon Hoonkrabok Thai to rediscover the charms of Thai puppet theatre, only with the more contemporary touches this time. And Bangsai Bulletin will show you how to create value for discarded fabric remnants.

As usual, Living Thai is filled with many other interesting features. So sit back, turn those pages and enjoy reading.

คืนความวิจิตรสู่แพรภูษา
คงคุณค่าอดีตกาล

เรื่อง จุฬารัตน์ ทองเปี่ยม ภาพ วริศ ภูัสุจริต

ผู้เชี่ยวชาญการอนุรักษ์
โบราณวัตถุ สมถวิล นิลวิไล
กับงานอันท้าทาย

Artifact conservation
expert Somtawin Nilvilai
and a challenging task.

กลุ่มสตรีวัยกลางคนไม่กี่คนง่วนอยู่กับงานในห้องโล่งกว้างที่ปราศจากการประดับตกแต่งใดๆ ให้ชวนมอง คนหนึ่งใช้แปรงเล็กค่อยๆ บัดฝุ่นจากผ้าเก่าผืนหนึ่ง ในขณะที่อีกคนกำลังเย็บด้ายเส้นบางจิวลงบนผืนผ้าที่มีลวดลายปักที่เก่าและขาดอันที่จริงโลกเล็กๆ ที่อาจดูน่าเบื่อแต่ไม่หยุดนิ่งนี้คือ หัวใจสำคัญของแรงขับเคลื่อนอันทรงประสิทธิภาพที่ช่วยยืดอายุให้แก่ผืนผ้าและภาษาโบราณที่มีอาจประเมินค่าได้ในเมืองไทย

นี่คือส่วนหนึ่งของกลุ่มงานวิทยาศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์ซึ่งตั้งอยู่ในอาณาบริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกรุงเทพมหานคร ภารกิจหลักของหน่วยงานมุ่งไปที่ผืนผ้าและวัตถุที่มีผ้าเป็นส่วนประกอบ เช่น พัด หมวก ม่าน ห่อบรรจุคัมภีร์ เจ้าหน้าที่ซ่อมแซมงานผ้าทุกคนเป็นผู้หญิงและมีประสบการณ์ในการทำงานซ่อมแซมโบราณวัตถุเฉลี่ยราว 20 ปี

“ทุกขั้นตอนที่ต้องระมัดระวังมาก เมื่อได้รับชิ้นงานมาเราก็ตรวจทั้งหมดอย่างถี่ถ้วน เพื่อประเมินสภาพและดูว่าผ้ามีรายละเอียดอะไรบ้าง” คุณสมถวิล นิลวิไล ผู้เชี่ยวชาญงานอนุรักษ์โบราณวัตถุอธิบายขณะที่ชี้ไปยังผ้าปักที่สีซีดจางไปตามกาลเวลาและขาดเป็นริ้วที่ขอบด้านขวา

คุณสมถวิลเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านงานอนุรักษ์โบราณวัตถุระดับแนวหน้า เคยผ่านการอบรมหลักสูตรการอนุรักษ์จาก International Centre for Conservation of Cultural Property (ICCROM) ประเทศอิตาลี และ National Reserve Laboratory for

Conservation of Cultural Property (NRLC) ประเทศอินเดีย รวมถึงเคยทำหน้าที่ซ่อมแซมเพื่อการอนุรักษ์ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แม้ในปัจจุบันจะดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายอนุรักษ์เครื่องราชภัณฑ์ สำนักพระราชวัง เธอยังคงทำงานประสานใกล้ชิดกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติโดยตลอด

“ดูชิ้นงานแล้วก็ต้องคิดหาคำตอบไปด้วย เช่น ผ้านี้ทำจากวัสดุอะไรบ้าง เป็นเส้นไหม ฝ้ายหรืออะไรอีก มีจิกมีขาดตรงไหน จะแก้ไขอย่างไร จะต้องหาซื้อผ้าชนิดไหน ด้ายเย็บสีผ้าและด้ายที่จะให้เข้ากันกับของเดิมที่สุด ถ้าหาไม่ได้เราก็ต้องทำวัสดุพวกนั้นขึ้นมาเอง” เธออธิบาย

การทำงานที่เราเห็นก็เป็นดังที่คุณสมถวิลเล่าจริงๆ เจ้าหน้าที่อนุรักษ์ผ้ามักใช้วิธีแยกเอาเส้นใยเส้นบางๆ และเล็กมากๆ จากผ้าชิ้นใหม่ที่สีเข้ากันออกมาที่ละเส้นด้วยมือเพื่อนำมาใช้เป็นเส้นด้ายสำหรับเย็บ ต่อจากนั้นก็เย็บเส้นด้ายที่มองแทบไม่เห็นนั้นเพื่อซ่อมแซมรอยโหว่เล็กๆ ที่กระจายอยู่บนผืนผ้าโบราณ พวกเขาต้องทำแม้กระทั่งย้อมเส้นด้ายเองเพื่อให้ได้สีที่ต้องการใช้ซ่อมแซม

มีไม่น้อยที่ผ้าชิ้นหนึ่งทำจากวัสดุต่างชนิดกัน ทั้งชนิดของเส้นใยที่ใช้จนถึงสีที่ย้อมและที่ทำจากวัสดุธรรมชาติ ไปจนถึงที่มนุษย์ผลิตคิดค้นขึ้น ดังนั้น ผู้ซ่อมแซมจึงต้องใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพด้วยวิจรรณญาณที่ดีและความเชี่ยวชาญเพื่อรักษาชิ้นงานดั้งเดิมไว้ให้ดีที่สุด ที่สำคัญต้องไม่ทำให้ชิ้นงานเสียหายเพิ่มขึ้น

รายละเอียดใน
องค์ประกอบของผ้า
มีความสำคัญยิ่งต่อการอนุรักษ์
Details on each piece of
artifacts are critical for
conservation.

ในเบื้องต้น กระบวนการซ่อมแซมเพื่ออนุรักษ์จะเริ่มจากการจัดสิ่งที่ไม่ต้องการออกจากผ้า เช่นพวกฝุ่นผงต่างๆ โดยเลือกใช้แปรงขนนุ่ม ลูกยางลมไล่ฝุ่น หรือเครื่องดูดฝุ่นแรงดันต่ำติดตะแกรงกรอง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะและสภาพของชิ้นงานที่ส่งมาให้อนุรักษ์ซ่อมแซม

ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นตอนการซ่อมจริง ได้แก่ การตรวจตราความเสียหายเชิงกายภาพ อาทิ รอยฉีกขาด ลู่ย รอยแห้ว กลุ่มด้ายพันกัน การเตรียมวัสดุใหม่มาซ่อมแซมอย่าง ผ้า ด้าย และวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ถัดไปคือการจัดสภาพให้เข้าที่และเย็บซ่อม เช่น จัดเส้นใยผ้าที่ขาดลู่ยให้เป็นระเบียบ แทรกผ้าบางๆ เข้าไปเสริมความคงทนให้กับชิ้นงานเดิมแล้วเย็บติดได้เลย การปะชุนรูโหว่เล็กๆ ด้วยด้ายเส้นจิว ฯลฯ

ผู้เชี่ยวชาญท่านนี้ยังอธิบายว่า แสงแดดจัด ความชื้น และความร้อนสามารถสร้างความเสียหายทั้งทางกายภาพและเคมีแก่เส้นใยผ้า รังสีอัลตราไวโอเล็ตในแสงแดดทำให้สีซีดจาง รังสีอินฟราเรดในแสงแดดและจากหลอดไฟทำให้ผ้าแห้งและกรอบ ความชื้นสูงในอากาศช่วยเร่งให้เชื้อราเติบโตทำลายเนื้อผ้า ส่วนประกอบที่เป็นโลหะบนผ้า เช่นเส้นด้าย ดิ้น สามารถทำปฏิกิริยาก่อนความเสียหายแก่ผ้าเนื่องจาก รอยสนิม หรือการพับผ้าไว้ทำให้เส้นด้ายและโลหะหักงอเสียหาย ในขณะที่การห้อยแขวนผ้าที่มีน้ำหนักมากจากการประดับตกแต่งก็สามารถด่วงรังจนทำให้ผ้าฉีกขาดได้

“เราได้พบเห็นการจัดการหรือการอนุรักษ์ซ่อมแซมผ้า

ที่ไม่เหมาะสม ซึ่งไม่เพียงแต่ไม่ช่วยอนุรักษ์ผ้าแต่ยังก่อความเสียหายแก่ผ้ามากขึ้น” คุณสมถวิลเล่าจากประสบการณ์ที่พบเห็นมา

ในบรรดาวิธีที่ไม่เหมาะสม ได้แก่การใช้ลวดเย็บ คลิปหนีบ กาว และเทปกาวยึดผืนผ้าที่บอบบางหรือชุดเสื่อผ้าโบราณให้เข้าที่ การพับหรือแขวนผ้าไม่ถูกต้อง ในสภาพบรรยากาศที่ไม่เหมาะสม การใช้สารเคมีทำความสะอาดซึ่งทำให้ผ้าบางขึ้นหรือบางชุดเสียหายมาก นอกจากนั้นสัตว์หรือแมลงต่างๆ เช่นหนู แมลงสาป มดและแมลงอื่นๆ ก็สามารถกัดทำลายผ้าได้เช่นเดียวกัน

ดร.ศิริชัย หวังเจริญตระกูล หัวหน้ากลุ่มงานวิทยาศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์ กล่าวถึงภารกิจของหน่วยงานว่า ประกอบด้วย 2 ส่วน งานหลักคือการอนุรักษ์โบราณวัตถุหรือหลักฐานทางประวัติศาสตร์ทุกชิ้น รวมทั้งผ้าและเสื่อผ้า ตลอดจนโบราณสถานด้วย งานอีกส่วนคือการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ในงานเพื่อช่วยสืบค้นข้อมูลและสร้างเสริมความรู้ในทางโบราณคดี

ความรับผิดชอบของหน่วยครอบครัววัตถุโบราณทุกชิ้นที่เป็นสมบัติของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและที่ส่งมาซ่อมแซมจากพิพิธภัณฑสถาน 44 แห่งทั่วประเทศ โบราณวัตถุที่เสื่อมสภาพเหล่านั้นจะได้รับการซ่อมแซมที่นี้ก่อนส่งคืนเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้น นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ยังซ่อมชิ้นงานจากหน่วยงานรัฐหรือองค์กรเอกชนที่ขอความร่วมมือมาอีกด้วย

“ทีมงานของเรามีทั้งนักวิทยาศาสตร์และช่างฝีมือทักษะสูง

รอยฉีกขาด ความซีดจาง และความเปื่อยยุ่ย เป็นสภาพที่พบบ่อยที่ต้องซ่อมแซม

Tears, fade and threadbare are among common conditions that signal a need to repair.

เราทำงานคู่ขนานร่วมกันไป ทำให้เราทำงานได้ลุล่วง” หัวหน้ากลุ่มงานกล่าว

อาจารย์ศิริชัยจบการศึกษาด้านเคมี และได้นำความรู้ มาประยุกต์ใช้กับเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ในการช่วยระบุ ชนิดของวัสดุที่ประกอบขึ้นมาเป็นผืนผ้าและท้าววัสดุและ วิธีที่จะซ่อมบำรุงได้เหมาะสม

“ข้อมูลและวิธีการทางวิทยาศาสตร์ช่วยให้เราสามารถตัดสินใจได้ว่าต้องใช้วัสดุอะไร จะซ่อมแซมอย่างไร ต้องระวังอะไรเป็นพิเศษ และต้องทำเร่งด่วนแค่ไหน ที่จะช่วยรักษาโบราณวัตถุชิ้นๆ ให้ทันการณ์” อาจารย์ศิริชัย อธิบายขณะเลื่อนแผ่นสไลด์ที่ได้เลนส์กล้องขยาย เพื่อตรวจสอบเส้นใยผ้า

แม้เส้นใยจะดูไม่ต่างกันแต่เมื่อส่องด้วยกล้องขยาย จะพบว่าเส้นใยจากขนสัตว์ ไหม หรือฝ้ายกลับต่างกันอย่าง ชัดเจน “ดูจากกล้อง เราสามารถแยกแยะและยืนยันชนิด ของวัสดุ ซึ่งจำเป็นมากหากเราไม่แน่ใจ เพื่อที่เราจะได้ ตัดสินใจว่าต้องใช้วัสดุอะไรซ่อมต่อไป” เขาระบุ

เทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้อย่างรวมถึงการใช้สารเคมี ต่างๆ เครื่องฉายรังสีเอกซเรย์ โคมไพฟลูออเรสเซนซ์ที่ติด แผ่นกรองแสง และเครื่องมืออุปกรณ์อื่นๆ

อย่างไรก็ดี อาจารย์กล่าวยอมรับว่า “งานด้าน วิทยาศาสตร์ไม่อาจทำให้ภารกิจของเราสำเร็จได้ถ้าปราศจาก งานด้านศิลปะ ช่างอนุรักษ์ของเราทำงานฝีมือที่ต้องอาศัย ความชำนาญ ทั้งการเย็บ การปัก ซึ่งผมทำเองไม่ได้”

“เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ทำงานนี้ได้ต้องด้วยใจรัก เพราะไม่เพียงใช้ฝีมืออย่างเดียว แต่ต้องอดทนอย่างมหาศาล ด้วย ทุกขั้นตอนต้องปฏิบัติอย่างระมัดระวังมากเพราะของ ส่วนใหญ่จ่ายต่อการเสียหายและหาทดแทนไม่ได้ พุดง่ายๆ คือสร้างใหม่ง่ายกว่าเยอะ” อาจารย์บอก

อาจารย์ศิริชัยแนะนำว่า ทันทีที่มีการค้นพบโบราณวัตถุ ควรรีบส่งมาซ่อมแซมอนุรักษ์ให้ถูกวิธีเร็วที่สุด ทั้งนี้เพื่อ ป้องกันการเสื่อมสภาพจนเสียหายมากขึ้นและสูญเสียข้อมูล ทางประวัติศาสตร์บางส่วนไป โดยที่นักโบราณคดีก็ยังสามารถศึกษาไปด้วยพร้อมๆ กัน

“บ่อยครั้งที่โบราณวัตถุมาถึงมือเราสายเกินแก้ บางชิ้นกว่าจะส่งมาให้เราก็ผ่านไปกว่า 10 ปีหลังการค้นพบ เราจึงช่วยอะไรไม่ได้มากเท่าที่ควร” เขาเปิดเผย

การซ่อมแซมงานแต่ละชิ้นต้องอาศัยเวลา ผ้าบางชิ้น ต้องใช้เวลาแรมเดือนหรือนานนับปีเพื่อให้มีสภาพเหมาะสม และคงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ไว้ได้

“ท้ายที่สุด หัวใจสำคัญในการทำงานของเราคือ ทำวิธีไหนให้ของเหล่านี้คงสภาพอย่างที่เขาเป็นอยู่ ณ ปัจจุบันให้มากที่สุด ไม่ใช่เติมเสริมแต่ง หรือทำให้ เสียหายไปกว่าที่เป็น เราต้องคงสภาพดั้งเดิมของเขา ทั้งรูปลักษณ์ วัสดุ เทคนิควิธีการตามแบบที่คนโบราณเขาใช้ เท่าที่จะเป็นไปได้” หัวหน้ากลุ่มงานวิทยาศาสตร์ เพื่อการอนุรักษ์กล่าวปิดท้าย ☺

Restoring the Beauty and Preserving the Past

Words **Jutarat Tongpiam** Photography **Varis Kusujarit**

ดร. สิริชัย หวังเจริญตระกูล
หัวหน้ากลุ่มงานวิทยาศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์ มุ่งมั่นกับภารกิจ
Dr. Sirichai Wangchareontrakul, Head of National Museum's
Conservation Science Division, well embraces his mission.

ผ้าทอคัมภีร์โบราณที่ขาดเป็นริ้วเพราะความเก่าแก่
Shredded silk fabric – a part of an old scripture wrapper.

กล้องจุลทรรศน์ ส่วนหนึ่งของอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ในการทำงาน
A scientific tool to serve this artistic task – a microscope.

BUSILY WORKING in the spacious yet plainly furnished room, the group of middle-aged women exuded an air of quiet contentment. With the utmost care, one was dusting a piece of old fabric with a tiny brush while another was mending a torn fragment of embroidered cloth.

To some, it may appear as tedious and mundane work. Truth be told, this band of hardworking women is doing crucial work, preserving, repairing and maintaining some of Thailand's priceless textile artifacts.

Their conservation work is being carried out at the Conservation Science Division, in the grounds of the National Museum Bangkok. Among the items being painstakingly worked on are fans, hats, curtains, scrolls and wrappers. Besides being an all-female team, each also has an average 20 years' experience repairing textile artifacts.

"Every step must be carefully done," Somtawin Nilvilai said, as she delicately displayed a piece of embroidered cloth with a badly torn right edge. "We examine all items thoroughly when they reach us, to evaluate and identify their details and condition."

The proud holder of certificates in conservation from Italy's International Centre for Conservation of Cultural Property (ICCROM) and India's National Reserve Laboratory for Conservation of Cultural Property (NRLC), Somtawin is a leading expert in antique conservation.

Once a member of the National Museum Bangkok fabric restoration team, she is presently in charge of the Royal Regalia Conservation Division at the Grand Palace although she still works closely with the museum.

"Several questions will come up, like what kind of material is the item made of – silk, cotton, wool etc – or what exactly is the damage and how we will deal with it," she said. "We have to determine what threads to use and the colours that will best match the original. If we cannot source ready-to-use threads, we will have to improvise."

And improvise is something they have to do quite often, such as carefully removing fine fibres from a piece of material that has the colour they need. These almost invisible threads are then used to mend tiny holes in the antique material. Dyeing threads is a last resort.

It is also not uncommon for one artifact to comprise different kinds of materials. The repairers, therefore, have to carefully consider their options before working on the antique. This is to avoid causing more damage to the piece.

The first step is to dust the piece to remove unwanted bits, dust and even dirt. Tools of trade for this task include soft brushes, cylindrical rubber erasers and filtered low-pressure vacuum cleaners. Next comes the actual repair stage, which includes the darning of tiny holes. Some pieces may also require combing out knots in the fibres. To conserve the antique, a thin piece of similarly coloured fabric is carefully sewn on as a protective backing.

Somtawin says an antique's worst enemies are sunlight, humidity and heat as they can physically and chemically damage fibres and yarns. The ultraviolet rays in sunlight can cause colours to fade, while infrared rays from sunlight or light bulbs can cause the fabric to become dry and brittle. High humidity promotes the growth of mold and fungi, as well as causes rust stains if the fabric has any metallic components such as threads and sequins. Folding can damage metallic threads while hanging or draping heavily decorated fabric can cause tears.

"We have seen poor methods being applied to handle or conserve antiques," said Somtawin. "But they cause more damage rather than do any good."

Such frowned-upon methods include the use of staples, clips, glue and sticky tape to mend tears in the fabric. Some antiques have been damaged severely by cleaning chemicals while others have suffered from being stored incorrectly. Storage places also must not attract vermin and pests such as rats, cockroaches, ants and other insects that thrive on fabric.

Head of the division Dr Sirichai Wangchareontrakul said his unit had two major tasks. The first was conserving all antiques and historical items, including textiles and clothes, as well as historical sites. Its second task was applying scientific methods to their work so as to gain as much information as possible.

The unit's scope of responsibility covers all property of the National Museum Bangkok as well as any repair and conservation work from the 44 government museums around the country. Work for the other museums is carried out here with the pieces being returned to their rightful owners once repairs are completed. Repair work is also done on request for other government and private organisations.

"Our team comprises both scientists and highly-skilled craftsmen," said Dr Sirichai. "We work in parallel and together we achieve our goals."

With a background in science, Dr Sirichai is familiar with tools such as electron microscopes that

การเย็บซ่อมด้วยมือโดยใช้เข็มเย็บผ้า
และด้ายขนาดจิ๋ว

Hand-stitching the fabric with
tiny needles and tiny thread.

help to identify types of fabrics, which in turn helps to pinpoint suitable materials and repair methods. "Scientific information and methods enable us to decide later which materials we may need for the repairs, how to handle the repairs, what we must be aware of when handling the items, and how urgent the work is in order to save those priceless items in time," he explained, while inserting a few slides containing fibres under the microscopic lens.

The slides clearly showed that while minute fibres may appear similar, wool, silk or cotton fibres have distinct differences. "Under the lens, we can identify and confirm what the material is," he said. "That is necessary when we are not sure as it will enable us to decide what we will need for the repair work."

Scientific methods applied in conservation work also include the proper use of chemical substances, X-ray machines, filtered fluorescent lamps or light bulbs, among other tools.

"Our scientific work cannot achieve our objective if there is no artistic component," he said. "Our repair staff will carry out tasks that need their artistic expertise, including sewing and embroidering, which I myself cannot do.

"All of them must love doing this job. It needs not only talent but a lot of patience, too. Every step needs to be performed carefully because most items are fragile and irreplaceable. Creating a new piece is far easier than mending an old one."

Dr Sirichai suggested that once an item was recovered, it should be sent for repairs immediately to prevent further damage and the loss of any historical information.

"But more often than not many items reach us quite late," he revealed. "Some pieces do not get to us until as many as 10 years after being found and there is not much we can do to save them." Repairing is painstaking work. Some antiques can take months while others can take years to restore with their historical value intact. "Our main objective is to restore them to a semblance of their original glory by keeping, as much as possible, to the original forms, materials and techniques," he said. ☼

เจ้าหน้าที่อนุรักษ์ ช่างฝีมือตัวจริง
ที่อยู่เบื้องหลังภารกิจอันทรงเกียรติเพื่อแผ่นดิน

Craftspeople behind the prestigious
mission for the nation.

สรรพสิ่งรอบกาย
ทอประกายวิจิตรบนลายผ้า

เรื่อง มงกุฎแก้ว ภาพ วริศ ภู่อสุริศ

หมอนอิงสีสวยลวดลายแปลกตาจากแรงบันดาลใจของสรรพสิ่งรอบกาย
Cushions in exciting colours and textures as inspired by our environs...

พรมเนื้อนุ่มหลากหลายลวดลายและสี สัน ทำจากเส้นใยผสมผสาน
Comfy rugs made of mixed fibres in various hues and patterns.

บรรดากะเป๋าโบโต พรมและหมอนที่จัดวางเป็นแถวเรียงรายโชว์อยู่ในร้าน Beyond Living ดึงดูดสายตาของผู้คนที่เดินผ่านไปมาด้วยสีสัน รูปลักษณ์ และวัสดุพื้นผิวที่ผสมผสานกันได้อย่างลงตัว สัมกับเป็นผลงานแนววินัยกรรมของนักออกแบบชื่อดัง เพลินจันทร์ วิทยุรัตน์ หรือคุณ “มุก” ของเพื่อนๆ และคนใกล้ชิด เพลินจันทร์สร้างชื่อเสียงด้วยฝีมือการดีไซน์ผ้าทอจากการออกแบบลวดลายสมัยใหม่แนว Pop Art และการเลือกใช้สีที่ดึงดูดใจ ผลงานบางชิ้นของเธออาจดูอ่อนหวานและไม่ถึงกับหวือหวา แต่ถ้ามองโดยรวมแล้ว สิ่งที่เห็นได้ชัดที่สุดคือความสนุกสนานที่เกิดจากสีสันที่เธอนำมาใช้ อย่างสีทอง ชมพู ส้ม เหลือง และฟ้าคราม และยังมีสีเขียวอย่างน้ำตาล เอิร์ธโทน ซีกโกแลต เขียวตุ่น และม่วงเข้ม สีเหล่านั้นถูกจับมาใช้สร้างความรื่นรมย์ใจ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลเพื่อให้กลมกลืนกันหรือเพิ่มความโดดเด่น ผลลัพธ์ที่ได้ก็ไม่ต่างกัน นั่นคือ เส้นที่ชวนมอง

“เรามีสไตล์ของเราเอง ทั้งแพทเทิร์นและสี สันนี้เกิดจากแรงบันดาลใจที่ได้รับจากสิ่งรอบตัว แล้วเราก็ศึกษาแนวโน้มของตลาดเพื่อไม่ให้หลุดเทรนด์ ไม่ใช่ไปตามเขาเสียทีเดียว แต่จะเอามาปรับใช้ในสไตล์ที่เป็นเรา” เพลินจันทร์บอก พลังซีไปที่กระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมสีน้ำตาลที่ตกแต่งด้วยผ้าปักลวดลายรูปไข่ และวงกลมสีทองและสีส้มพร้อมอธิบายว่า “อย่างงานกระเป๋าโบโตนี้ต้องใช้การปักด้วยมือถึงสามชั้น อันนี้เป็นเรื่องของปะการัง...เกิดจากปะการังจริงๆ มาเกาะทับถมกันซึ่งกว่าจะเกิดเป็นแนวอย่างที่เราเห็นกันนั้นต้องใช้เวลายาวนานมาก”

ลวดลายจากปีกผีเสื้อแสนสวยจำลองมาออกแบบบนกระเป๋ายามไบโต
"Papillon" totes with pretty motifs influenced by butterfly wings.

ผืนพรมนุ่มหนา... ผลงานที่ผสมผสานการทอ ถัก และเย็บเข้าด้วยกัน
A colourful rug: a combination of weaving, knitting and sewing techniques.

ในการสร้างสรรค์ผลงานของเธอ เพลินจันทร์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากสรรพสิ่งรอบกาย ทั้งในชุด Beneath the Blue, Papillon และ Orchid โดยคอลเล็กชั่น Beneath the Blue มีปะการังเป็นหัวใจสำคัญ ประกอบด้วยรูปแบบลายปะการังตั้งแต่อ่อนไปจนถึงแนวปะการังที่โตเต็มวัย ส่วนผลงานชุด Papillon จะเห็นเป็นตาใหญ่ๆ ลายคล้ายกิ่งไม้ และตารางที่บิดเบน อย่างเช่นเส้นสายที่เห็นบนปีกผีเสื้อ และสำหรับคอลเล็กชั่น Orchid ก็เผยเสน่ห์ที่ลึกลับของลวดลายดอกกล้วยไม้หลายชนิดหลากสีล้วน นอกจากนี้ ดีไซน์เนอร์ผู้นี้ยังเล่าให้ฟังว่าเธอยังมีงานออกแบบที่เกิดจากความประทับใจในลวดลายกระเบื้องจากผนังวัดอีกด้วย

ในช่วงหลายปีมานี้ ผลงานของเพลินจันทร์ได้กลายเป็นที่คุ้นเคยของเหล่านักช้อปปิ้งนิยมสูงมากมาย ปัจจุบันนอกจากเธอจะมีหน้าที่ควบคุมดูแลแนวความคิดการออกแบบให้กับร้านจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณพระบรมมหาราชวังแล้ว เธอยังดำเนินธุรกิจส่วนตัวคือการออกแบบและจำหน่ายสินค้าตกแต่งบ้าน ภายใต้แบรนด์ "Beyond Living"

"คอลเล็กชั่นต่อไปจะเป็นเรื่องเท็ดที่ใช่โทนสีจำพวกดำ ขาว แดง เขียวและเทา" เธอเปิดเผยเพียงสั้นๆ เกี่ยวกับผลงานล่าสุด คนที่สนใจคงต้องอดใจรอไปก่อน

เห็นได้ชัดว่าการออกแบบแนวร่วมสมัยเป็นงานถนัดของนักออกแบบผู้นี้ เธอมักจะผสมผสานรูปแบบสมัยใหม่เข้ากับสไตล์ที่คุ้นเคยหรือลวดลายดั้งเดิมของไทย ไม่ว่าจะเป็นลวดลายตารางหมากรุกสองสี ลวดลายผ้าขีดพื้นเมือง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ถูกปรับให้แปลกตาออกไป รวมถึงการใช้ลายที่ประยุกต์จากลวดลายผ้าปักชาวเขมาตกแต่งผลิตภัณฑ์ของเธอให้สวยงามโดดเด่นขึ้น ผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายทั้งกำไลไม้ไผ่กำไลหินกะลา กรอบรูปผ้าธรรมดาที่รองแก้วทรงสี่เหลี่ยมไปจนถึงหมวพรมทอมือผืนยาว ทั้งหมดนี้กลับโดดเด่นสะดุดตาด้วยความคิดสร้างสรรค์ของเธอ

"เราจะเน้นงาน 'แฮนด์เมด' คือ การทำด้วยมือ แม้อาจจะต้องใช้การเย็บและปักจักร หรือใช้กี่ทอผ้าด้วย และเราก็ใช้เทคนิคหลากหลายในงานที่ออกแบบ บางชิ้นต้องใช้ถึง 3-4 วิธีรวมกัน อย่างการทอ ถัก เย็บ ปะ ปักและอื่นๆ" เธอเล่าให้ฟัง

เพลินจันทร์ใช้วัสดุหลากหลายเพื่อให้ได้ชิ้นงานตามความต้องการ ทั้งวัสดุธรรมชาติ เช่นฝ้าย เชือก เปลือกไม้และเส้นใยจากธรรมชาตินานาชนิด ในขณะที่เดียวกันก็ใช้วัสดุสังเคราะห์มาแต่งเติมเสริมความงดงาม วัสดุเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นผลผลิตในประเทศ แต่ก็มีบางชนิดที่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ เช่นใยฝ้ายสำหรับถักทอพรมขนาดใหญ่ หรือเชือกฟางย้อมสีที่ต้องการความคงทน

"อย่างบ้านเรามีใยฝ้ายแต่ว่ามันสั้นไป ใช้งานได้กับงานทอเล็กๆ เราจึงต้องนำเข้าใยฝ้ายที่จะใช้ถักทองานชิ้นใหญ่อย่างพรม เพื่อให้งานออกมาดูเรียบร้อยสม้าเสมอ" เธอกล่าว

เพลินจันทร์จบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้าน Fashion Textiles จาก Central St. Martin's College of Art & Design

Beyond the Blue ลวดลาย
ประการังจากขั้นตอนการผลิต
ที่ซับซ้อนเจกเช่นกำเนิดของ
ประการังใต้ท้องทะเล

Coral reef designs in
"Beyond the Blue"
collection are effected
through complicate
hand-made process.

แผ่นรองแก้วน้ำและที่รองจาน ถักทอจากใยฝ้ายและฟางสีสวย
Cotton and straw are interwoven into novel material for
coasters and placemats.

เพลินจันทร์ วิญญรัตน์ ดีไซเนอร์เจ้าของผลงาน
Designer Ploenchan Vinyaratn

ในกรุงลอนดอนเมื่อปีพ.ศ. 2538 หลังจากกลับเมืองไทยก็ได้
เริ่มทำงานด้านการตลาดอยู่สองสามปีก่อนจะเข้าทำงานกับ
มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงในปี พ.ศ. 2541 ตลอดเวลาห้าปีที่อยู่กับ
มูลนิธิฯ เธอประยุกต์ความรู้มาใช้ในงานและพัฒนารูปแบบ
ของตนเองเพื่อตอบสนองเจตนารมณ์ขององค์กรที่ต้องการ
ให้ชาวเขาหันมาประกอบอาชีพที่สุจริตเช่นผลิตและจำหน่าย
งานหัตถศิลป์เป็นการหารายได้ทดแทนการปลูกฝิ่นหรือแผ้วถาง
ทำลายผืนป่าอันเป็นที่ทำกินของตนเอง

ต่อมาในปีพ.ศ. 2546 เธอได้ร่วมกับเพื่อนๆ ก่อตั้ง
Beyond Living และเริ่มผลิตผลงาน โดยออกแบบ Beneath
the Blue เป็นคอลเล็กชันแรกของตนเองในปีถัดมา เพลินจันทร์
ไม่เพียงออกแบบและผลิตผลงานในคอลเล็กชันของตนเองเท่านั้น
แต่ยังรับเป็นที่ปรึกษาและเสาะหาวัสดุหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ
ให้ลูกค้าองค์กร อย่างเช่น โรงแรมและรีสอร์ททั้งที่อยู่ใน
ประเทศไทยและต่างประเทศ

“ตลาดเป้าหมายของเราคือ niche market ไม่ใช่ mass
market เราขายสินค้าให้ลูกค้าที่ชอบและแสวงหาอะไรที่แตกต่าง
ออกไปจากสิ่งที่พบเห็นอยู่ในตลาดทั่วไป และสินค้าของเรา
ต้องสามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้” เธอกล่าว

ทว่า ในปัจจุบันนับเป็นเรื่องยากยิ่งที่งานออกแบบใหม่ๆ
ในตลาดเครื่องตกแต่งบ้านและแฟชั่นจะรอดพ้นจากปัญหา
การลอกเลียนแบบ งานของเพลินจันทร์ก็หนีไม่พ้นปัญหานี้
เธอมักจะพบว่า เพียงระยะสั้นๆ หลังเปิดคอลเล็กชันใหม่
งานเลียนแบบก็ออกมาปรากฏในตลาดทันที “เดี๋ยวนี้
การลอกเลียนผลงานทำได้เร็วและง่ายมาก มีโรงงาน มีจักร
มีคอมพิวเตอร์ ทุกอย่างกลายเป็น mass ได้อย่างรวดเร็ว เราจึง
ต้องแข่งกันที่คุณภาพและการเจาะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ”
เธอยืนยันหนักแน่น

เพลินจันทร์ได้สร้างผลงานที่โดดเด่นเป็นที่ยอมรับ

ทั้งในประเทศและในระดับนานาชาติด้วยการคว้ารางวัล
การออกแบบผ้ายอดเยี่ยมจากญี่ปุ่นและจากนิตยสาร Elle
ในปีพ.ศ. 2548 โดยในปีก่อนหน้านั้นก็ได้รับรางวัล
นักออกแบบแห่งปี จากมหาวิทยาลัยศิลปากร สิ่งเหล่านี้
ทำให้บอกได้ว่าเหตุใดผลงานของเธอจึงตกเป็นเป้าหมาย
ของเหล่านักลอกเลียนแบบหลายๆ ราย

ทุกวันนี้ นักออกแบบคนดังใช้เวลาไปกับการทำงาน
ในฐานะนักออกแบบและเจ้าของธุรกิจซึ่งเธอต้องคิดค้นและ
สร้างสรรค์คอลเล็กชันใหม่ๆ ออกมาอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
ในแต่ละวันเธอยังรับผิดชอบการบริหารจัดการโรงงาน
ตลอดจนร้านจำหน่ายสินค้า และการจัดแสดงสินค้า การพบปะ
และประชุมกับลูกค้า ทั้งหมดนี้ยังไม่รวมถึงภารกิจในการดูแล
ลูกชายแฝดน้อยถึงสามคน

“ไม่ใช่คนอยู่นิ่งๆ หรือทำงานแบบเก้าโมงเช้าถึงห้าโมงเย็น
แต่จะดูลูกไปด้วย ทำงานบางส่วนไปด้วย โชคดีที่สามารถ
ทำไปด้วยกันได้” เธอเล่ายิ้มๆ

ภายในโรงงานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งมีที่ทอมีอยู่ราว
30 เครื่อง เพลินจันทร์คอยดูแลการทำงานของพนักงาน
เกือบ 70 ชีวิตที่ทำหน้าที่ผลิตผลงานจากการออกแบบของเธอ
ซึ่งส่วนใหญ่เป็นจำพวกพรมทอมือ พรมเช็ดเท้า ที่รองจานและ
รองแก้ว คนงานส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คนงานชายมีเพียงไม่กี่คน
สำหรับงานต้องใช้แรงแบกหามหนัก “เมื่อตอนเศรษฐกิจยังดีๆ
เราเคยมีคนงานถึงร้อยคน พอช่วงนี้ เราก็พยายามทำทุกอย่าง
ไม่ให้กระทบคนที่อยู่ แต่ก็ใช้นโยบายไม่จ้างคนเพิ่ม” เธอบอก

ผลงานการออกแบบของเพลินจันทร์ที่จัดแสดงอยู่บน
ผนังห้องดูมีเสน่ห์ สดใสด้วยลวดลายและสีสัน แต่เชื่อได้ว่า
ชิ้นงานงดงามเหล่านั้นคงไม่อยู่ให้ชื่นชมมานานนัก เนื่องจาก
ต้องเปลี่ยนมือไปอยู่กับเจ้าของใหม่ ณ ที่แห่งใดสักแห่ง
ที่อาจไกลเกินเขตแดนของแผ่นดินไทย ☸

Brilliant Fabric Designs from Surrounding-Inspired Creation

Words **Mongkutkaew** Photography **Varis Kusujarit**

ROWS OF TOTES, RUGS AND PILLOWCASES

at Beyond Living showroom attract passers-by, with their cheerful combination of colours, designs and textures that mark Ploenchan Vinyaratn's funky designs.

Ploenchan is well known for her pop-influenced design woven fabric and her application of a plethora of colours to her work. Some of her work may look sweet and subtle but considering the whole collections, fun is best applied to her designs. Bright tones like gold, pink, orange, yellow and aquamarine appear in her collections. So do cool tones like brown, earth, chocolate, dull green and dark purple. Those colours are amusingly married on her work, either to tone down or tone up. The result is similar – charming.

"I have my own style. My patterns and colours are inspired from surroundings...I study trends just to help me not to fall behind (others in the market). But I do not copy. I adapt and develop my own creations," Ploenchan said and pointed to a brown square canvas bag with its gold and orange oval-and-round shaped embroidery patch on the sides.

"The design on that bag required three layers of embroidering and patching for its hand-made decorations. That mirrors the growth of tiny coral reefs that gather altogether little by little to become the reefs we can see," she passionately described her work.

Beneath the Blue, Papillon and Orchid are among her surrounding-inspired collections. Coral reefs are the key in her oceanic collection from budding young tubes to grown up ones. Big eyes, stick-like and uneven-net patterns on butterfly wings are introduced into her butterfly designs. Mysterious beauty of orchids in different species is the allure of her orchid series.

เพลินจันทร์ วิญญรัตน์
Ploenchan Vinyaratn

Besides, the designer said traditional Thai patterns of ceramics on the walls of the temples also inspired her. Many trendy shoppers may be already familiar with her work as Ploenchan currently oversees design concept for the SUPPORT Foundation Shop at the Grand Palace. She also runs her own business – designing and selling home decoration items under "Beyond Living" brand.

ผลิตภัณฑ์ดีไซน์เตะตา
Eye-catching creations.

คอลเล็กชั่นล่าสุดที่เพลินจันทร์
ออกแบบสำหรับร้านมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ
ในพระบรมมหาราชวัง

The latest collection designed
by Ploenchan for the SUPPORT
Foundation Shop in the Grand Palace.

“My next collection is going to be about mushrooms with the shades of black, white, red, green and grey,” she revealed only that far. So, those who are interested in her new collection may have to wait a bit.

Contemporary designs are obviously the love of this designer. She mixes modern styles with conventional or traditional ones. Bi-color square, twisted *khit* (northeastern fabric pattern) and applied hilltribe patterns are employed to embellish her goods. From light weight wooden bangles to plain photo frames and from rectangular coasters to long rolls of hand-woven rugs, all those accessories become outstanding with her creativity.

“My products are mainly hand-made although we use many sewing machines and weavers. We employ various techniques to create our products, like weaving, knitting, sewing and patching, embroidering and others. Some pieces require 3-4 techniques altogether,” she said.

The designer uses a variety of raw materials to suit her purposes. Among those are natural materials including cotton, ropes, tree bark and natural fibres while synthetic materials are additionally applied. Most of the materials are local-made but some are imported from abroad, such as cotton yarns for her big rugs or dyed straw fibre for endurable quality.

“Thai cotton yarns are available but their limited length suits only for producing small items, for

example. We have to import cotton yarns for big items, like rugs, for consistency in production,” she said.

Ploenchan earned her degree in fashion textiles from London's Central St. Martin's College of Art & Design in 1995. She returned home and worked in marketing for a few years before joining Mae Fah Luang Foundation in 1998. During her five years with the foundation, she applied her knowledge to her work and developed her designs to answer the need of the foundation that encourages the hilltribes to do decent jobs such as producing and selling handicrafts rather than planting opium and deforesting their own habitats.

Later, she co-founded Beyond Living in 2003 and her first collection *Beneath the Blue* made its debut the following year. She not only designs and produces products for her own collections but also sources materials for her institute clients, including boutique hotels and resorts in Thailand and other countries including Spain.

“My target is niche market, not mass market. We sell our products to those who can see and appreciate the differences, those who love to own something different and serve their preference,” the designer said.

Despite that, it is nearly impossible these days for any new designs in home decoration market and fashion market to escape copy issues. Her creations are not excluded from such difficulties; their copied

ลวดลายและสีสรรที่ดึงดูดผู้คน

Home products of brilliant designs and colours.

versions appeared in mass within a very short period after its launch.

“Copying is very fast and easy nowadays. With sewing machines and computers, all go fast to the mass. So, we have to compete with our quality and target market,” she pointed out.

The reputation of Ploenchan’s work has been recognised in both local and international markets considering her trophies for fabric design excellence from Japan Industrial Design Promotion Organisation, Elle Decoration Thailand, both in 2005, as well as Silpakorn University where she received Designer of the Year Award in 2004. Those may help guarantee her work to be a major target of many copiers.

The designer keeps busy with her work as designer and business owner. Besides developing her designs and creating new collections that come out twice a year, she fills her days by managing her factory and her showroom, meeting with clients and taking care of her three small sons.

“I cannot sit still and am not a nine-to-five person. I take care of my babies while managing my work at the same time. Luckily I can do that from home,” she said.

At present, the designer has 60-70 workers at her factory in Bangkok to produce her Beyond Living products that mainly are woven rugs, doormats, placemats and coasters. Most staff are female and

all are trained for weaving when they first apply to work there. Only a few male staff are hired for heavy lifting jobs. The factory has around 30 manual weaving machines in operation.

“We used to hire up to a hundred workers when the economy was good some years back. Since the economic downturn, we have no policy to hire more workers. We try to manage to least affect our staff,” she concluded before dashing off to a meeting somewhere.

Ploenchan’s creations displayed on the wall still look playfully charming with their patterns and shades. But they may not be on there for long because new designs will soon replace them. Their new homes may be somewhere beyond Thailand. ☺

Beyond Living Co.,Ltd.

23/61 Sorachai Building , 18th floor
Soi Sukhumvit 63, North Klongton,
Wattana, Bangkok 10110, Thailand
Tel. +66 (0) 2714 3109-10
Fax. +66 (0) 2382 1976

จับดีไซน์
ใส่ผ้าฝ้ายทอมือ....
เผยแพร่ให้แก่วงโลกตะวันออก

เรื่อง นิลุบล พรพิทักษ์พันธุ์ ภาพ เอกสิทธิ์ แสงดี และ เมมพีส

แฟชั่นผ้าฝ้ายทอมือในดีไซน์ Urban Chic ถูกใจวัยโจ๋
Hand-woven cotton are turned into
urban chic outfits for young people.

พื้นที่ที่ดนตรีจังหวะสนุกสนาน ดังกระหึ่มขึ้น บนเวทีก็พลันสว่างไสว

สปอตไลท์สาดแสงนวลอาบได้กลุ่มนายแบบ
และนางแบบร่วม 20 คนที่ยืนโพสท่า
เรียงแถวหน้ากระดานตลอดความกว้าง
ของเวทีเผยความอลังการของคอลเล็กชั่น
“The Reflection of Asia”

เสียงปรบมือดังกึกก้องยามเหล่า
นางแบบและนายแบบเคลื่อนไหววอดลีลา
บนรันเวย์ แสดงความชื่นชมในผลงาน
สร้างสรรค์แนว urban chic ซึ่งสะท้อน
ความงามแฝงเร้นเสน่ห์ที่ตามนิยามของโลก
ตะวันออก ตลอดแนวแคทวอล์คคอบอวลด้วย
สีส้มของมวลดอกไม้บานาพรรณ ชมพู
เหลือง ส้ม แดง เขียว ฟ้าที่ปรากฏอยู่บนเสื้อ
กระโปรงและกางเกงหลากหลาย ดีไซน์
รวมไปถึงสารพันลูกเล่นที่ดีไซน์เนอร์นำมาใช้
ทั้งการปักย จับทวิสต์ จีบเดรป คัทเวิร์ค
และเลเยอร์ ส่งให้คอลเล็กชั่นที่น่าเสนอ
ดูอินเตอร์นด์ สดใสและอ่อนเยาว์

ใครก็ตามที่เคยคุ้นตากับผ้าทอมือของ
ศูนย์ศิลปาชีพฯ ต้องรู้สึกทึ่งกับภาพลักษณ์ใหม่
ของผ้าฝ้ายที่มาในแนวหวานซ่อนเปรี้ยว
ไม่มีเค้าความ “แก่และเซย” อย่างที่หลายๆ คน
อาจเคยวิพากษ์วิจารณ์กันเอาไว้

“The Reflection of Asia” แฟชั่น
ผ้าฝ้ายทอมือจากศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด
ซึ่งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(ศ.ศ.ป.) ได้ร่วมกับสถาบันออกแบบนานาชาติ
พัฒนาแนะนำเสนอภายในงาน Bangkok
International Fashion Fair 2010
ที่ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพ็ค เมืองทองธานี
ได้สร้างปรากฏการณ์ใหม่ในวงการอย่างเต็ม
ภาคภูมิ โดยเฉพาะในผลงานชุด High Fashion
ที่นำมาโชว์ส่งท้ายอย่างสุดประทับใจ

ณัฐวัฒน์ สีวะรา ผู้อำนวยการหลักสูตร
ของสถาบันออกแบบนานาชาติพัฒนา
หัวเรือใหญ่ในทีมสร้างสรรค์ เปิดเผยว่า
“ธีมของงานครั้งนี้ คือ Look East โดยส่วนตัว
ผมชอบการแสดงของญี่ปุ่นโบราณที่เรียกว่า
‘คาบุกิ’ ซึ่งยิ่งใหญ่เปรียบเทียบกับไซนของ
บ้านเรา ผู้แสดงจะสวมชุดที่ส่งงามอลังการ
และพริ้วไหว ผมได้นำโครงสร้างนี้มาผสม
ผสานกับความเป็นไทย ผมว่าทั้งคนไทยและ
คนญี่ปุ่นมีวิธีการใส่เสื้อผ้าคล้ายๆ กัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ wrap ซึ่งคนญี่ปุ่นมักใส่แบบหลายๆ ชั้น เพราะอากาศหนาว จากนั้นผมก็ได้แตกโครงนี้เป็น 5 แบบ เปลี่ยนความยาว เปลี่ยนดีเทลบนโครงไปอีกหลากหลายแบบ”

ดิไซเนอร์หนุ่มเล่าว่าเขาได้ออกแบบโดยใช้ฝ้ายทอมือของศูนย์ศิลปาชีพมาเป็นปีที่ 3 แล้ว “โจทย์ที่เราได้รับมานั้นคือต้องลบภาพลักษณ์ที่ว่าผ้าไทยนั้น ‘เชย แก่และทำให้สวยยาก’ หรือที่วัยรุ่นเคยฝังใจมานานว่าเป็นผ้าที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงวัยเท่านั้น เราพบว่ามีความท้าทายมากที่จะต้องทำให้ผ้าฝ้ายมีความร่วมสมัยขึ้นมา” พร้อมกับยอมรับว่าตัวเขาเองก็เคยมีความคิดเชิงลบต่อผ้าฝ้ายเหมือนกัน

หนึ่งในวิธีการที่เขาทำกับทีมงานจากชนาพัฒน์นำมาใช้เพื่อปรับปรุงให้ผ้าฝ้ายจากศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิดดูร่วมสมัยขึ้นคือการพิมพ์ลายสีสันสดใสเพิ่มลงบนเนื้อผ้า โดยได้สร้างสรรค์ลวดลายกว่า 20 แบบ เช่นดอกไม้ไทยจำพวกกล้วยไม้ ชบา กุหลาบ รวมไปถึงนกและแมลงชนิดต่างๆ สะท้อนบรรยากาศสดชื่นของฤดูใบไม้ผลิ และฤดูร้อน

“ผ้าฝ้ายของไทยสามารถนำไปประยุกต์ได้ไม่รู้จบ ลายทอที่หลากหลายบนผืนผ้าเดิมก็มีเสน่ห์ในตัวอยู่แล้ว การพิมพ์ลายสวยๆ เพิ่มลงไปก็ยิ่งเพิ่มความเก๋ ตอนนั้นผมเลยชอบแนะนำลูกค้าให้หันมาใช้ผ้าฝ้ายทอมือนำไปตัดชุดสำหรับโอกาสพิเศษ ไม่เว้นแม้กระทั่งชุดหมั้นหรือชุดแต่งงาน” ณัฐวัฒน์บอกพร้อมเสริมว่า ลวดลายพิมพ์ที่สถาบันชนาพัฒน์ออกแบบไว้ยังมีอีกมากมาย

ณัฐวัฒน์ทิ้งท้ายไว้ว่า “ผมดีใจมากที่ได้เห็นการตอบรับอย่างดีของผู้ชม และผมหวังว่า The Reflection of Asia จะช่วยจุดประกายให้คนรุ่นใหม่หันมาชื่นชมฝ้ายทอมือไทยกันมากขึ้นนะคะ” ❀

สารพันแอดเซสเซอร์จากผ้าฝ้ายในดีไซน์เท่จากสมาชิกศิลปาชีพ อดใจในงาน BIFF & BIL 2010
Trendy cotton accessories from SUPPORT members shine at BIFF & BIL 2010.

Cotton Blossoms at “The Reflection of Asia” Fashion Show

Words **Nilubol Pornpitagpan** Photography **Eaksit Sangdee and Memphis**

UP TEMPO MUSIC was blasting through the forest of loudspeakers. The spotlights were on... Then came the spectacular show that was, true to its theme, “The Reflection of Asia”.

Some 20 male and female models posed across the breadth of the stage to greet the applauding audience before strutting down the runway one after another. Against the subdued backdrop reflecting mythical charms of the Orient, the rich hues of tropical blooms in the urban chic collection burst into a rainbow of colours – pink, yellow, orange, red, green and sky blue – delighting every curious eye.

Those cotton creations in casual wear and ready-to-wear collections were all inspiring with their chic designs and intricate details – embroidery, patchwork, silk screen, cutwork and prints, rendering ultra-femininity and creativity. Judging from the oohs and aahs echoing around the hall upon the entrance of each outfit, we could tell that Thai cotton had already made its way into many hearts.

Indeed, Thai hand-woven cotton has come a long way from its traditional origins in rural villages...

And this was also a consensus among those attending “The Reflection of Asia” show, recently staged by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) in conjunction with the Chanapatana International Design Institute. The Thai cotton fashion

presentation was among the highlights of Thailand’s annual trade fair, Bangkok International Fashion Fair 2010 (BIFF 2010) at the IMPACT, Muang Thong Thani, north of Bangkok.

The high fashion collection brought the show to its grand finale, reinforcing the initial success as it continued to wow both the fashionistas and international buyers all the same.

Creator of the show, Nathawat Sivara was wearing a big smile as he elaborated: “The main theme of the fair this year is ‘Look East’, so I have indeed looked east and drawn my inspiration from ‘kabuki’. I have always loved this classical theatrical art form of the Japanese for its grandeur and graceful movement – just like our *Khon* theatre. I also feel that both the Japanese and the Thais are similar in the way they wear their clothes, especially their wrapping techniques – only that the

ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป.
นายบุญญพันธ์ แรงขำ
ถ่ายภาพร่วมกับดีไซเนอร์และ
นายแบบนางแบบในชุดfinale
ของแฟชั่นโชว์ Reflection of Asia

SACICT’s CEO Mr Kunyaphan Raengkham is flanked by designers and models in the grand finale of “The Reflection of Asia”.

ลายพิมพ์ดอกไม้บนงานภาพรณสะท้อนบรรยากาศสดชื่นของฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน
Flora motifs beckon the fresh air of Spring and Summer.

Japanese wear more layers due to their cold weather.”

Based on these concepts, Nathawat created five separate sub-themes for his collection, each featuring different details suitable for different occasions. They came in a variety of designs employing wrapping, pleating, draping, layering and other techniques. The plain coloured cotton was meanwhile embellished by intricate prints, embroidery, cutworks and silkscreen to effectively render youthful effects.

“Hand-woven cotton has somehow been perceived as the material for the clothing of seniors and the conservatives; that there is no way to make it look modern. Upon the assignment to create this collection, we found our challenge then was how to design to achieve the contemporary look,” said Nathawat, who has spent the last

three years working with the SUPPORT Foundation’s cotton textiles. “I have to admit that even I myself used to have the same negative attitude toward this traditional textile.”

Together with his team at Chanapatana, Nathawat explored the many creative possibilities to transform the cotton textiles of SUPPORT Foundation’s Koh Kerd Arts and Crafts Centre into desirable fabrics. By adding the colourful prints onto the plain cotton fabrics, they found that the results were truly stunning! Floral motifs such as exotic orchids and roses, as well as those of the animal kingdom like birds of feather and bumble bees, were printed to good effect to beckon the fresh air of Spring and Summer.

“Thai cotton is, in fact, very versatile. There are countless

weaving patterns to choose from, while a little extra detail work and creative prints will add to it a touch of glamour. In recent years, I have been recommending my clients to use hand-woven cotton outfits for formal occasions like engagement or wedding ceremonies,” he added.

Nathawat also suggested that those people with exclusive tastes should visit the Koh Kerd Arts and Crafts Centre in Ayutthaya Province – the biggest of its kind in Thailand – and have their favourite prints on the cotton fabric on demand.

“I am so happy to see our show so well received here. I only hope that it would continue to draw more young people to appreciate the true beauty of our hand-loom cotton textiles,” Nathawat said. ☺

พลังนักคิด พลังดีไซน์

เรื่อง นิลุบล พรพิทักษ์พันธุ์

Global SACICT 2011 เป็นโครงการที่
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.)
ได้ริเริ่มด้วยความร่วมมือของสถาบันออกแบบ
ชั้นนำของอิตาลีผ่าน MZD Bangkok เพื่อพัฒนา
รูปแบบผลิตภัณฑ์ภายใต้ชื่อแบรนด์ SACICT
สู่ตลาดโลก โดยได้เปิดตัวโครงการต่อนักธุรกิจ
นานาชาติในงาน BIG & BIH 2010 เมื่อเร็วๆ นี้
Living Thai จะนำผู้อ่านไปรู้จักกับ ดาเรศ น้ำค้าง
1 ใน 7 นักออกแบบไทยในโครงการ

เก้าอี้ม้าโยก ชื่อ Thainity
ถ่ายทอดความสนุกของการเล่นม้าหมุน
Thainity Rocking Chair,
inspired by the merry-go-round.

กล่าวกันว่าผู้ที่มีพรสวรรค์นั้น
เมื่อยามที่ได้ทำงานที่ตนรัก ก็ย่อม
ประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน
ได้รวดเร็วและโดดเด่นกว่าผู้อื่น จึงไม่น่า
แปลกใจที่วันนี้ ดาเรศ น้ำค้าง ได้ก้าว
เข้ามายืนอยู่แถวหน้าในฐานะหนึ่ง
ในนักออกแบบผลิตภัณฑ์ที่น่าจับตามอง
ดาเรศ หญิงสาวร่างเล็กแต่ความคิด
สร้างสรรค์ใหญ่เกินตัว เล่าว่า เธอรัก
การวาดรูปและออกแบบมาตั้งแต่เด็ก
สมัยเรียนมัธยมต้นเธอรับจ้างวาดรูป
ให้เพื่อนๆ และพัฒนามาสร้างสรรค์งาน
ประดิษฐ์สิ่งของสารพัด เช่นกรอบรูป
จากเศษไม้ที่เหลือใช้ของปู่ซึ่งเป็นช่างไม้
เพื่อนำไปขาย

หลังจากเรียนจบปริญญาตรีใน
สาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์
จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
กรุงเทพ ในปี พ.ศ. 2543 ดาเรศได้เข้า
ทำงานด้านกราฟิกดีไซน์ที่ Propaganda
บริษัทผู้ผลิตสินค้ามีดีไซน์เจ้าแรกๆ
ของเมืองไทยซึ่งสร้างผลงานตอบโจทย์
ไลฟ์สไตล์คนรุ่นใหม่ได้ถูกจังหวะ
ที่นั่น ดีไซน์เนอร์ไฟแรงผู้นี้ได้ออกแบบ
บรรจุภัณฑ์หลายชิ้นก่อนที่จะเริ่ม
หันมาสนใจการออกแบบผลิตภัณฑ์
อย่างจริงจัง ด้วยพรสวรรค์และความ
ขำนาญ เธอได้มีโอกาสเขียนคอลัมน์
แนะนำและวิจารณ์งานออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ในนิตยสาร DNA และ art4d
อยู่พักหนึ่ง และในที่สุดก็ได้ตัดสินใจ
ออกมาเป็นดีไซน์เนอร์อิสระ มีผลงาน
ออกแบบที่หลายคนคงยังจำได้ เช่น
กระป๋องแป้งตรางู Limited Edition
ที่มีถึง 3 แบบ โดยใช้พดลัม ไอศกรีม
และกัณฑ์ลมสื่อถึงความเย็นของแป้ง
นอกจากนี้ ยังมีงานออกแบบหนังสือ
ให้กับ art4d อีกสองเล่ม เล่มแรกเป็น
หนังสือรวบรวมผลงานและชีวประวัติ
ของ Arn Jacobsen เจ้าของเก้าอี้ Ant
ที่โด่งดัง ส่วนอีกเล่มคือหนังสือรวบรวม
ผลงานและความรู้เกี่ยวกับสแตนเลส
ที่ใช้ในงานออกแบบผลิตภัณฑ์และ
สถาปัตยกรรม

ปัจจุบัน ดาเรศรับหน้าที่เป็น
Design Director ของ dot dot dot limited
partnership บริษัทที่นำความรู้ด้าน

งานออกแบบหนังสือ
ของดาเรศ
Books designed
by Darate.

การตลาดมาผสมผสานกับศิลปะและ
ความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มคุณค่าและ
มูลค่าให้กับแบรนด์ มีผลงานเด่นๆ เช่น
ออกแบบภาพลักษณ์ให้กับ 8 ทองหล่อ
(โครงการที่อยู่อาศัยในทองหล่อ ซอย 8)
ออกแบบสื่อโฆษณาให้กับบริษัท
Post Publishing จนล่าสุดได้ออกแบบ
ภาพลักษณ์และรับผลิตซองฝ้าย
สร้างสรรค์ให้ K-Village แหล่งช้อปปิ้ง
สุดฮิปแห่งใหม่ในซอยสุขุมวิท 26

ดาเรศยังได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์
พิเศษด้าน Typography ของมหาวิทยาลัย
กรุงเทพ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ได้รับ
เลือกให้เข้าร่วมโครงการบูรณาการ
อุตสาหกรรม (Industry Integration by
Innovation) หรือ "ทริปเปิ้ลไอ" (III)
ที่จัดขึ้นโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ในเดือนมิถุนายน 2552 เพื่อเปิดโอกาส
ให้นักออกแบบรุ่นใหม่และผู้ประกอบการ
มืออาชีพร่วมกันพัฒนาศักยภาพด้าน
การออกแบบสู่เชิงพาณิชย์เพื่อนำไป
ต่อยอดสร้างผลิตภัณฑ์ไทยให้เทียบชั้น

กับสินค้าระดับโลก และเมื่อเดือน
มีนาคมปีนี้ก็ได้รับเลือกให้เป็น 1 ใน 7
นักออกแบบเพื่อบุกเบิกแบรนด์ SACICT
ภายใต้โครงการ Global SACICT 2011
ของ ศ.ศ.ป. โดยได้รับมอบหมายให้
ออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทสิ่งทอ

เมื่อถามถึงแรงบันดาลใจในการ
ออกแบบในโครงการ Global SACICT 2011
ดาเรศบอกว่า "ที่จริง มร. มาสซิโม ชุกกี
ในฐานะผู้นำเวิร์คช็อปได้กำหนดธีม
มาเป็น 4 หัวข้อ คือ นกยูง สัตว์หายาก
แมลง และดอกไม้ เราซึ่งถูกจัดให้อยู่
กลุ่มที่ต้องออกแบบ fabric คิดว่าดอกไม้
เป็นธีมที่น่าสนใจที่สุด แต่ก็ไม่ต้องการ
ใช้ดอกไม้ที่ใครๆ ใช้กันทั่วไป เช่น
ดอกบัว ชัยพฤกษ์ หรือมะลิ เลยเล็งไปที่
ดอกไม้เล็กๆ อย่างดอกหญ้าหรือวัชพืช
ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติแต่เราไม่ค่อยได้
เห็นความสวยงามและเอกลักษณ์เฉพาะ
ตัวของมันเนื่องจากไม่ได้อยู่ในระดับ
สายตา อย่างเช่น ดอกหญ้าบางชนิดที่มี
กลีบดอกห่อซ้อนเกสรไว้ข้างใน หรือ

ไมยราพที่สมัยเด็กๆ เราชอบไปแตะมันให้ใบมันหุบ”

เธอลำดับอีกว่า “ปฏิกริยาตามธรรมชาติของดอกไม้ใบหญ้านี้ทำให้เกิดไอเดียว่าน่าจะออกแบบพรม หมอน ผ้าห่ม หรือแม้กระทั่ง ผ้าบุเฟอร์นิเจอร์ที่เปลี่ยนแปลงได้เมื่อยามมีการสัมผัส หรือสามารถปรับเปลี่ยนรูปร่างได้ตามความพอใจของผู้ใช้ โดยมุ่งไปที่การทดลองกับเทคนิคการตัดเย็บที่ทำให้โครงสร้างแข็งแรง หรือ การใช้การตัดและการต่อผ้าเป็นตัวสร้างมิติ แทนที่จะจำกัดเฉพาะการออกแบบลายที่พิมพ์หรือทอลงไปบนผ้าเท่านั้น

ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและการพัฒนาของช่างฝีมือในปัจจุบัน ทำให้มีการทดลองและหาวิธีใหม่ๆ มากมายที่ทำให้งานผ้าน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ตอนนี้ก็หวังว่าผลงานของเราจะเป็นแรงดันเล็กๆ ที่จะทำให้ผ้าไทยมีอีกหนึ่งวิธีในการนำเสนอ ก็คงต้องดูผลกันต่อไปในเฟสสอง ในขั้นตอนการผลิต ซึ่งก็คงท้าทายน่าดู”

การเข้าร่วมเวิร์คช็อปกับ MZD ได้สร้างความประทับใจให้ดาเรศเป็นอย่างยิ่ง “นับเป็นการริเริ่มที่ดี ที่เปิดโอกาสให้เราได้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญจากประเทศที่ขึ้นชื่อว่าเป็นต้นแบบ

ของการดีไซน์ ได้เรียนรู้ถึงวิธีการคิด มุมมอง และระบบการทำงาน การใส่ใจในรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทุกขั้นตอน รวมถึงความประณีตในการคัดเลือกวัสดุ ทั้งหมดนี้ช่วยสร้างชิ้นงานให้มีคุณค่าและคุณภาพ และที่สำคัญ การร่วมโครงการนี้ทำให้เราได้หัดมองทั้งเชิงกว้างพร้อมๆ ไปกับเชิงลึก”

เมื่อพูดถึงดีไซน์เนอร์คนโปรด ดาเรศตอบโดยแทบไม่ต้องคิดว่า “ชอบงานของ Charles และ Ray Eames โปรดักต์ดีไซน์เนอร์คู่สามีภรรยาที่ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขกับการเรียนรู้จากการเฝ้าสังเกต การถ่ายภาพ และการทดลอง ทั้งสองทำงานดีไซน์ออกมาได้อย่างมีเสน่ห์ทั้งไอเดียและเนื้อหา ไม่เฉพาะเพียงการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือเฟอร์นิเจอร์ แต่รวมถึง sense ด้านกราฟิกที่ดีเยี่ยมอีกด้วย ส่วนอีกท่านเป็นคุณลุงชาวอิตาลีเลียน Bruno Munari ที่ขอยกให้เป็นบิดาด้านการออกแบบของเรา เพราะเป็นดีไซน์เนอร์นักคิดที่มีผลงานทั้งทางด้านกราฟิก ภาพประกอบ และโปรดักต์ ซึ่งเรียกได้ว่าทุกชิ้นเป็นอมตะ ทั้งนี้ เนื่องจากงานที่ดูเรียบง่ายนั้นได้ผ่านมุมมองและกระบวนการคิดอย่างลึกซึ้งมาแล้วนั่นเอง”

ในส่วนของดาเรศเองก็ได้มีผลงานที่น่าชื่นชมจำนวนไม่น้อย ดังเช่นโคมไฟชื่อ Lamputan ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากเงาะ สร้างสรรค์เป็นโคมไฟที่ให้แสงเพื่อสร้างอารมณ์มากกว่าจะให้ความสว่างเต็มที่แบบ 100% ส่วนเก้าอี้ม้าโยกชื่อ Thainity ดูจะสามารถถ่ายทอดความสนุกสนานของเด็กๆ จากการเล่นม้าหมุนตามงานวัดได้ดี เธออยากนำความสนุก เพลิดเพลินแบบนี้มาให้คนทั้งครอบครัว จึงออกแบบเป็นม้าโยกใน simplified form โดยลดทอนรายละเอียดเหลือแค่ส่วนของอานม้าไฟเบอร์กลาสที่โยกได้ พร้อมเพิ่มลวดลายที่เกิดจากการฉลุหนังลงไปเพื่อให้ดูอบอุ่น เป็นมิตรมากขึ้น

ความสำเร็จของดาเรศ น้ำค้าง คือ บทพิสูจน์ที่มีลมหายใจของคนทำงาน สร้างสรรค์ที่มีไฟอันลุกโชนด้วยจินตนาการไม่มีที่สิ้นสุด ☘

โคมไฟ ชื่อ Lamputan ผลงานจากแรงบันดาลใจของ เงาะ
The Lamputan Lamp was inspired by the rambutan.

ดาเรศ นาค้าง
Darate Namkang

Global SACICT 2011 is a proactive project launched in March this year by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre (SACICT), with the cooperation of MZD Bangkok, to develop designs and products under the SACICT brand that are more responsive to world market demands.

The project is progressing well with some prototypes being unveiled at BIG & BIH 2010 recently. This issue of Living Thai introduces one of the seven pioneer designers of the project, Darate Namkang.

Passion for Designs Pays Off

Words **Nilubol Pornpitagpan**

ดอกไม้ใบหญ้า ที่มาของลายผ้าสำหรับโครงการ Global SACICT
Grass and weeds inspire the design in Global SACICT project.

Those of us lucky enough to pursue what we love for a living – and possessing the necessary talents – will most likely savour the taste of success in next to no time. Designer Darate Namkang, blessed with passion and flair, is one such person.

Do not let Darate's small frame fool you because she is a powerhouse of big creative ideas.

"I have loved drawing and designing since a very young age," says Darate.

She started by obliging friends whose requests for her drawings covered a range of subjects. In secondary school, her artistic work even brought in some very welcome pocket money.

An artist sees beauty and possibilities in the mundane. In Darate's case, she salvaged bits of discarded wood from her grandfather's workshop, using her nimble fingers and creativity to transform them into nifty items, such as photo frames, which she then sold.

After earning a bachelor's degree in communication design from Bangkok University in 2000, Darate joined Propaganda, which produced top-of-the-line contemporary lifestyle merchandise.

It was at Propaganda that the energetic young designer found her niche, creating several attractive packaging designs for clients. She even tried her hand at writing and was a columnist for a while, reviewing product designs for "DNA" and "art4d" magazines.

Darate went freelance a few years, earning high acclaim for her packaging design – featuring an electric fan, ice-cream and a windmill to convey cooling and soothing properties – for a limited edition of the well-known British Dispensary's Prickly Heat powder. She also designed two books for "art4d", the first detailing the life

and work of Arn Jacobsen, the famous Danish architect and designer known for his signature Ant Chair. The cover design also featured striking typography that hinted strongly at what the book was all about.

Her design for the other book – about stainless steel used in product design and architecture – was to convey the message that readers would have quick access to information contained in the book.

Darate has been the design director of "dot dot dot limited partnership" since 2007. The company, which positions itself as a creative marketing centre and whose clients include 8 Thonglor, has made a name for itself

creating brand images through a combination of art, marketing and creative strategy. It recently was responsible for the conceptual image for K-Village, a recently launched trendy shopping mall in Sukhumvit Soi 26.

Determined to pass on her knowledge and expertise to the next generation of designers, Darate has been teaching typography at Bangkok University since 2007. In June 2009, she was among the young designers chosen to participate in the Industry Integration by Innovation scheme, organised by the Industry Ministry's Department of Industrial Promotion. The project was aimed at elevating the design and marketing capacity

ตัวอย่างงานดีไซน์ของดาระเต
Samples of Darate's creative designs.

of Thai SMEs to respond to global commercial tastes and demands.

Last year saw her chosen as one of seven designers tasked with developing the SACICT brand as part of the Global SACICT 2011 project. Her area of responsibility is textile design.

Elaborating on her inspiration for the Global SACICT designs, Darate said: "MZD (Massimo Zucchi Design, the local representative office of the Italian designer) and Mr Massimo Zucchi, who led the design workshop, gave us four themes to work on. They were peacock, endangered fauna, insects and flowers. I have been assigned to textile and fabric design. Flowers have always captured my attention. But I avoided flowers such as the lotus, Javanese cassia or jasmine, which have been overused by most designers. I drew my inspiration from grasses and weeds, whose beauty and unique characteristics are often overlooked since they grow at ground level.

"Take the mimosa pudica, for example. Its leaves will fold inwards and droop when touched or shaken, reopening minutes later.

The physical transformation of such plants inspired me to create designs for carpets, decorative walls, pillows, blankets or furniture upholstery that can be closed at a touch or transformed into other patterns.

"My designs emphasise sewing techniques that create a strong structure or the quilt technique to create texture rather than having the design imprinted or woven. At present, the simple sewing machine has evolved into a high-tech piece of machinery that has helped dressmakers (sewers) become highly skilled at their craft. Together, I believe we can produce some truly eye-catching textiles and fabrics.

"The designs are now entering the second phase, which is production, so it will be interesting to see how the designs will work."

Commenting on her impressions of the project, Darate said: "The workshop by MZD was a good start. Participants got the opportunity to learn from the country known as the cradle of design. We learnt to see things and to work from different perspectives. We have seen that when care is

given to every detail of the whole production process and to the choice of material, it ensures the quality and value of your products. Most importantly, it opened my eyes to viewing things from a broader and deeper perspective."

On the subject of her favourite designers, Darate said: "I love Charles and Ray Eames' work. The husband and wife designer team revels in observing, taking photographs and then experimenting. Their designs – whether for furniture or other products – are just wonderful and always seem filled with creativity and substance. They also have wonderful graphic sense.

"Another of my favourites is Bruno Munari. For me, he is the father of product designers. His works range from graphic designs to illustrations and products, all of which are classic. The simplicity he creates in his works is the result of a thorough viewing and thinking process."

Commenting on some of her own works, Darate said: "The Lamputan Lamp was inspired by the rambutan. The glow of the lamp is to create ambience rather than provide brightness itself.

"My Thainity Rocking Chair was inspired by the merry-go-round, every child's favourite at temple fairs. My rocking chair comprises three sizes in one set so that the whole family can have fun. I used a simplified form of the saddle in my design and softened the unfriendly and hard surface of the fibreglass seat with leather perforated with decorative patterns."

Darate is living proof that to be a success, you not only have to like what you do, you must have passion, a fire in your belly that fuels your creativity and imagination. ☘

ความฝันบ้านทุกกะตุน...
ความงดงามของการมีชีวิตอยู่

เรื่อง สุวรรณา เปรมโสตร์ ภาพ วริศ กู้สุจริต

นิเวศ แววมณะ...อีกหนึ่งแรงที่ร่วมฟื้นฟู
ศิลปะการแสดงหุ่นกระบอกไทย
Niwet Waevsamana...one more hand to revive
Thai puppet art.

“ตุ๊กกะต๋น” หรือ “ตุ๊กต๋น” เป็นคำที่คนโบราณใช้เรียกของเล่นสำหรับเด็กชนิดที่ทำเป็นรูปสัตว์ขนาดเล็กกว่าของจริง มักจะใช้เข้าคู่กับคำว่าตุ๊กตา และเป็นคำที่คุณครูชั้น สกุลแก้ว ศิลปินแห่งชาติปี 2529 ใช้เรียกดุ๊กหุ่นกระบอกอยู่ตลอดเวลาขณะถ่ายทอดวิชาการเชิดหุ่นให้กับนิเวศ แววมณะ ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในศิษย์รุ่นสุดท้ายของบรมครูแห่งศิลปะแขนงนี้

คณะหุ่นของนิเวศที่ชื่อ “บ้านตุ๊กกะต๋น หุ่นกระบอกไทย” ได้เริ่มออกแสดงสู่สายตาสาธารณชนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 โดยนำเสนอมิติที่แตกต่างออกไปจากการแสดงดั้งเดิม ไม่ว่าจะเป็นการใช้บทเจรจาสมัยใหม่ หรือการเสริมด้วยเทคนิคมัลติมีเดีย การปล่อยควันน้ำแข็งแห่งสร้างบรรยากาศ รวมไปถึงการใช้เพลงประกอบที่เพิ่ม “กลืนอาย” ร่วมสมัยเข้ากับดนตรีไทยบางส่วน ทำให้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการทำลายความขลัง และทำร้ายความเป็นศิลปะหุ่นกระบอกดั้งเดิม

“หลังการแสดง มีนักข่าวตามมาถามผมว่าทำไมถึงทำแบบนี้ แต่เมื่อผมย้อนถามเขากลับไปว่า ‘แล้วคุณได้อรรถสมัยละ’ เขาเองกลับตอบว่า ‘ได้’ ผมเลยคิดว่าแค่นี้ก็จบแล้ว.... ผมพอใจแล้ว” นิเวศกล่าวยิ้มๆ

การแสดงหุ่นกระบอก “พระสุธน-มโนราห์” ในงานเชิดชูเกียรติคุณครูชั้น สกุลแก้ว
“Phra Suthon-Manorah” puppet production: A tribute for the late master, Khru Chuen Sakulkaew.

เขาเล่าว่านอกจากการแสดงที่
ประยุกต์ไปจนต่างจากของเดิมแล้ว
ยังมีเสียงติติงในเรื่องของชื่อคณะหุ่นซึ่ง
หลายๆ คนเห็นว่าฟังดูไม่ขลังเอาเสียเลย

“พวกเราชาวคณะบ้านดึกกะตุน
อยากจะบอกว่าหุ่นคือตุ๊กตา และมี
หน้าที่หลักในการสร้างความสุข
ให้กับผู้ชม เราสังเกตว่าตัวหุ่นกระบอก
ที่ปรากฏในหนังไทยแทบทุกเรื่องจะต้อง
มีวิญญูณมีผีสิงอยู่ทำให้ดูน่ากลัว
จนกลับกลายเป็นการปลุกผีให้เข้าใจกัน
ผิดๆ ว่าหุ่นกระบอกจะต้องมีเรื่อง
ไสยศาสตร์มาเกี่ยวข้อง หรือเป็นเหมือน
ของศักดิ์สิทธิ์ที่เอาไว้บูชา ผมว่าเราควร
กลับไปพิจารณาให้ความสำคัญเรื่อง
การสร้างความรู้สึภาคภูมิใจในศิลปะ
ไทยจะดีกว่า”

นิเวศยังเล่าด้วยความน้อยใจว่า
“เวลาที่มีการจัดกิจกรรมกันตาม
ห้างสรรพสินค้า ผมสังเกตเห็นว่าเมื่อไหร่
ก็ตามที่มีเด็กๆ มารำไทย เราก็มักจะเห็น
ว่าเด็กๆ ต้องไปแสดงอยู่ตามซุ้มหรือ
ตามมุมที่ไม่ค่อยมีคนเดิน หรือเวลาที่
เข้าประกวดแล้วจะเลือกการแสดงรำไทย
กรรมการก็อาจจะทำหน้าเบะๆ
พร้อมกับชมว่าคนรำเป็นผู้ที่อนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมไทยดี แต่ก็ไม่ให้เข้ารอบ
เพราะอ้างว่าไม่มีความเป็นสากล
ผมอยากขอถามว่าความเป็นสากลคือ
อะไร คำว่าสากลของคุณคือฝรั่งใช่ไหม
หรือเกาหลีหรือ ผมคิดว่าคำว่าสากลนั้น
น่าจะหมายถึงว่าใครๆ ดูแล้วก็รับได้
และเข้าใจได้

“ดังนั้น การที่จะพูดว่ารำไทย
หรือโขนไม่เป็นสากลนั้นก็ไม่ต้อง
เพราะในศิลปะการแสดงเหล่านี้ ผู้แสดง
ที่ดีย่อมต้องสามารถสื่อสารกับผู้ชม
หากเขาสื่อไม่ได้นั้นก็เป็นเรื่องหนึ่ง
ลองพิจารณาดูสิครับว่าทำไมพิธีเปิดกีฬา
โอลิมปิกของจีนจึงเป็นสากล ทั้งๆ ที่เขาก็
เล่นกลองเล่นจิ้ง ผมว่าที่เป็นเช่นนั้น
ก็เพราะว่าเขาสามารถสื่อความหมาย
ออกมาได้ชัดเจน”

นิเวศไม่เพียงแต่นำหลักการ
ประยุกต์มาใช้ในการแสดงหุ่นเท่านั้น
เขายังใช้หลักการเดียวกันในการสร้างสรรค์
ตัวหุ่นกระบอกรวมไปถึงฉากและเวทีโดย

สาธิตการเชิดหุ่น
Puppeteering demonstration.

การทำหัวหุ่นกระบอกด้วยเรซิน
Casting a puppet's head with resin.

ใช้เทคนิคและวัสดุสมัยใหม่ในการผลิตหุ่นของเขาแต่ยังคงความงดงามแบบไทยทุกกระเบียดนิ้วต่างๆ ที่ได้มีการปรับเปลี่ยนวัสดุที่ใช้บางอย่างเพื่อให้มีความคงทนและแข็งแรงยิ่งขึ้น เช่น หัวหุ่นเปลี่ยนเป็นวัสดุเรซิน ส่วนไหล่ยังคงเป็นไม้สักและไม้ไผ่ ซึ่งในส่วนนี้หากเป็นหุ่นที่ใช้เชิดจริงเขาจะเปลี่ยนจากไม้ไผ่มาใช้ท่อพีวีซีแทนเพื่อความแข็งแรงในขณะแสดง นอกจากนี้ นิเวศยังนำระบบการพิมพ์อิงค์เจ็ท มาใช้ในการทำฉากและเวทียามที่ถูกวิจารณ์ว่าทำไมไม่วาดด้วยมือ นิเวศก็ยืนยันเต็มปากเต็มคำว่า “ผมก็ใช้มือวาดนะ เพียงแต่ผมวาดในคอมพิวเตอร์เท่านั้นเอง!”

หุ่นกระบอกของคณะบ้านตุ๊กกะตุ๋นล้วนมีความประณีต เต็มเปี่ยมด้วยเอกลักษณ์ หน้าตาหุ่นดูอารมณ์ดี มีสีหน้าอ้อมยิ้มนิดๆ ที่เป็นแบบฉบับเฉพาะตัว ทำให้คนที่ได้พบเห็นพากันบอกว่ามองดูหุ่นแล้วมีความสุข สีทองของหุ่นทำจากทองคำเปลว 100% และยังใช้คริสตัลแท้ประดับอย่างสวยงามรับประกันได้เลยว่าหากมีตำหนิเพียงนิดเดียวหุ่นตัวนั้นก็จะมีวันที่จะไปถึงมือผู้ซื้อเป็นอันขาด

ปัจจุบันนิเวศเป็นเจ้าของบริษัทขนาดเล็กที่ดำเนินงานทั้งโฆษณา ทำแอนิเมชัน และทำคณะหุ่นกระบอก ในช่วงที่ประเทศไทยเริ่มเกิดวิกฤตเศรษฐกิจดึ่มยำกุ่มเมื่อสิบกว่าปีก่อน เขาคือหนุ่มนักโฆษณาในเอเจนซีระดับแนวหน้าผู้กำลังมองหาหนทางที่จะ “เปลี่ยนแปลงชีวิต” และบ่ายวันหนึ่งเขาก็พบกับจุดหักเหขณะเดินดูสินค้าไทยอยู่ในห้างสรรพสินค้า ที่นั่นเขาเห็นหุ่นกระบอกราคาเรือนหมื่นแขวนอยู่ แม้ฝุ่นที่จับอยู่ทั่วตัวบอกให้รู้ว่าไม่มีผู้สนใจเท่าไรนัก แต่เขาก็เริ่มคิดที่จะเริ่มผลิตหุ่นกระบอกและทำเป็นธุรกิจจริงจัง

“จะไปหาเหล่าปรมาจารย์ก็ไม่กล้ากลัวโดนตะเพิดออกมาหาว่าเราจะทำธุรกิจ ว่าไปที่จริงก็มีคนโดนตะเพิดมาหลายรายแล้ว ผมเลยต้องไปซื้อหนังสือไปเข้าห้องสมุด ไปพิพิธภัณฑ์ แล้วกลับมาลองทำเองคืนนั้นเลย” จากนั้นทุกๆ วัน

หุ่นกระบอกจากการสร้างสรรค์ของบ้านตุ๊กกะตุ๋น หุ่นกระบอกไทย
Puppets of various characters created by Baan Tookkatoon Hoonkrabok Thai.

หลังเลิกงานประจำนิเวศจะใช้เวลาหลังเที่ยงคืนนั่งทำหุ่น ราว 4 เดือนต่อมาเขาก็ได้หุ่นกระบอกรูปเทวดาออกมาเป็นชุดแรก เขาใช้หลักการทำธุรกิจออนไลน์ที่เพิ่งได้รับการฝึกอบรมจากต่างประเทศ นำหุ่นชุดนี้ออกจำหน่ายผ่านทางเว็บไซต์ “ตอนนั้นผมนำพวงมาลัยไปถวายพระพิฆเนศแล้วบอกว่าลูกขอทำเป็นธุรกิจนะ” (หัวเราะ)

การขายทางเว็บไซต์ในครั้งแรกไม่ประสบความสำเร็จ เพราะยังอ่อนหัดในการขาย เขาจึงกลับมาปรับปรุงเว็บไซต์ให้น่าสนใจ คราวนี้สำเร็จด้วยดีและได้รับคำสั่งซื้อจากอเมริกาในล็อตแรกถึง 50 ตัว หุ่นรุ่นแรกๆ ที่ขายบนเว็บไซต์มีเพียง 6-7 แบบ ราคาไม่เกินตัวละ

4,000 บาท ซึ่งนับว่าถูกกว่าเจ้าอื่นๆ ที่ขายกันในขณะนั้นในราคาเป็นหมื่น

หลังจากลองผิดลองถูกและพัฒนาฝีมือเรื่อยมา จากตัวเสื้อลายปักไขว้ดาวกระจายหรือลายข้อปล้องอ้อย ธรรมดาพัฒนามาเป็นลายเป็นเครือเถา และปักดินทองขดเป็นลายกนก ส่วนราคาที่จำหน่ายในปัจจุบันอยู่ที่หลักพันจนถึงตัวละ 35,000 บาท ที่สำคัญการเปิดบ้านทำหุ่นกระบอกของเขาได้ช่วยสร้างงานให้กับเพื่อนบ้านจากการทำหุ่นและปักผ้า ทำให้มีรายได้ประจำกันอีกหลายครอบครัว

แม้จะประกาศตนเป็นคนทำธุรกิจและไม่ใช่เป็น “ศิลปิน” แต่นิเวศก็มีพื้นฐานจากการที่เคยเล่นดนตรีไทยมา

จากครูชิ้นฝังลึกในใจเขาจนทุกวันนี้ ครูชิ้นพูดว่า “พวกเธอมาเยี่ยมฉัน ให้ฉันสอน ฉันก็ดีใจแล้ว” เมื่อเขาเอ่ยถามถึงอัตราค่าสอน คุณครูชิ้นขอแค่ ชันน้ำ ผ้าขาวผืนเล็ก ดอกไม้ ธูปเทียน และเงิน 12 บาทเพื่อบูชาครูตามธรรมเนียมเท่านั้น

“เหตุการณ์นั้นทำให้เราคิดว่าทำไมคุณครูถึงยังเป็นคุณครูที่มีความสุขแบบที่เห็น คำตอบคือเป็นเพราะการให้นั่นเอง ครูให้เราแบบไม่คิดอะไรเลย หลังจากนั้นเราก็กลับมาคิดถึงแล้วเราได้ทำอะไรให้กับสังคมบ้าง”

ในที่สุด นิเวศก็เปิดบ้านตุ๊กกะตุ่นหุ่นกระบอกไทยของเขาที่อยู่ในซอยวิภาวดีรังสิต 60 ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับหุ่นไทยแก่ผู้สนใจ เพื่อเผยแพร่ศิลปะแขนงนี้ให้ดำรงสืบไป ทุกคนสามารถมาหัดทำ หัดเชิดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ และหากมีโรงเรียนใดสนใจพานักเรียนมาชมบ้าน เขาก็จะบอกกับครูที่พามาว่าขอเวลาเพิ่มสัก 1 ชั่วโมง เพราะเขาจะจัดให้เด็กๆ ได้หัดทำหุ่นด้วยตัวเอง และจัดการแสดงเชิดหุ่นเป็นเรื่องสั้นๆ ให้เด็กๆ ได้ชมก่อนกลับ

ตลอดหลายปีที่ได้ทำหุ่นกระบอก นิเวศได้ค้นพบว่าการเป็นศัตรูกันทางการค้า (เพราะในวงการทำหุ่นก็มีการแข่งขันอยู่เหมือนกัน) หรือการที่ต้องมาคอยนั่งนับเงิน คำนวณรายรับรายจ่ายทำให้เขาเป็นทุกข์ แต่การพูดคุย แลกเปลี่ยนกับคนรักการทำหุ่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน หรือความตื่นเต้นกับการทำงานหนักเพื่อหาเทคนิควิธีทำหุ่นให้สวยงามขึ้นกลับทำให้เขาเป็นสุขพร้อมกับแม่ของเขาก็เห็นแบบเดียวกัน

นิเวศบอกว่า “ทุกวันนี้เวลาคนถามว่าลูกทำอะไร พ่อแม่จะตอบอย่างภูมิใจว่าลูกทำหุ่นกระบอก ไม่ได้พูดว่าลูกทำแอนิเมชัน หรือทำโฆษณา” เวลาใครมาเยี่ยมเยือน พ่อแม่ของนิเวศจะดูเหมือนได้ยาชูกำลังใจและมีความสุขกับการนำชมบ้านไม้สักหลังใหญ่ที่เขาทำกับพ่อและพี่น้องช่วยกันปลูกเองกับมือ พร้อมกับชมหุ่นสวยๆ ที่เป็นฝีมือของลูกๆ “ผมถามว่าแม่จะสร้างบ้านให้

ใหญ่โตไปทำไม แม่บอกว่าสร้างให้หุ่นอยู่ก็เหม่ หุ่นสวยขนาดนี้ ก็เลยสร้างให้หุ่นอยู่” (หัวเราะ)

ทุกๆ เย็นที่บ้านหลังนี้ จะมีเด็กๆ มาชุมนุมกันเพื่ออ่านหนังสือและทำการบ้านไปพร้อมๆ กับเรียนทำหุ่นหรือเชิดหุ่นกับนิเวศ ความยินดีที่ได้มีโอกาสถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็กๆ ผู้ที่สนใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน บวกกับเสียงชื่นชมและกำลังใจที่ได้รับจากผู้หลักผู้ใหญ่ที่คอยบอกให้เขา “ทำ (หุ่น) ต่อไปนะ” ล้วนส่งผลให้เขาได้สัมผัสกับสิ่งที่เรียกว่า...ความสุขที่แท้จริงของชีวิต

ทุกวันนี้ นิเวศได้รับเกียรติทำหน้าที่ทูตวัฒนธรรมเดินทางไปต่างประเทศเพื่อเผยแพร่ศิลปะไทยเป็นประจำ และยังทำหน้าที่วิทยากรให้กับศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมอยู่ทุกๆ ปี ซึ่งเขาบอกว่าเป็นโอกาสที่จะ “ได้ใส่ชุดไทยโดยไม่เคอะเขิน” และหากมีใครมาขอให้ไปเปิดการแสดง นิเวศก็จะรับคำอย่างเต็มอกเต็มใจโดยไม่เคยจะนึกว่าค่าจ้างนั้นจะพอจ่ายค่ารถหรือไม่ เขาไม่แม้แต่จะเร่งขยายปริมาณ

การผลิตหุ่นเพื่อเพิ่มรายได้ นิเวศเลือกที่จะทำแต่น้อยและเผื่อกำไรไว้เพียง 10% เท่านั้น

“ผมไม่ยึดแนวทางเหมือนเมื่อสามปีแรกอีกต่อไป ตอนนั้นคิดตลอดว่าจะทำอะไรให้ทำเงินได้สูงสุด แต่ตอนนี้ไม่ใช่ เราหยุดความคิดแบบนั้นไปแล้ว... เพราะมันเกิดเป็นความรัก” นิเวศย้ำว่าไม่อยากคิดเรื่องการทำกำไรให้ปวดหัวเพราะเขาไม่ได้ทำงานศิลปะเพื่อธุรกิจอีกต่อไป แต่ก็ยังไม่กล้าเรียกตัวเองว่าเป็นศิลปิน หากขอเป็นเพียง “คนทำงานศิลปะ” เท่านั้น

การตัดสินใจของนิเวศเหมือนกับจะกำลังบอกกับผู้คนว่า เขาภูมิใจที่ได้ทำงานที่มีค่าต่อสังคมบ้าง เงินอาจเคยทำให้เขามีสุขในการดำรงชีวิต ทว่าการทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและต่อสังคมอย่างวันนี้ ทำให้เขาเป็นสุขมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายแล้วเส้นทางที่นิเวศเลือก อาจไม่ได้ทำให้เขารวยล้นฟ้า แต่ที่แน่ๆ เขาได้พบแล้วว่าชีวิตในแบบพอเพียงของเขามีค่าและงดงามไม่แพ้ใคร ❀

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) ร่วมกับบ้านตุ๊กกะตุ่น หุ่นกระบอกไทย ได้เริ่มจัดนิทรรศการหุ่นไทยพร้อมเปิดอบรมการทำและเชิดหุ่นฟรีแก่ผู้สนใจมาตั้งแต่ปี 2551 เพื่อเผยแพร่ศิลปะการแสดงหุ่นกระบอกไทยให้เป็นที่แพร่หลาย และในปี 2552 ได้เพิ่มการแสดงหุ่นกระบอก “พระสุธน-มโนราห์” เพื่อเชิดชูเกียรติครูชิ้น สกุลแก้ว ในวาระครบรอบ 101 ปี ปุชนียบุคคลผู้มีคุณูปการต่อวงการศิลปะการแสดงหุ่นกระบอกไทย

ในปีนี้มีกำหนดจัดนิทรรศการหุ่นไทยเป็นครั้งที่ 3 ณ ห้องนิทรรศการหมุนเวียน ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ 15 พฤษภาคม – 7 มิถุนายน และจะมีการแสดงหุ่นกระบอกเรื่อง “พระรถ-เมรี” ด้วยหุ่นที่สร้างใหม่กว่า 50 ตัวในวันที่ 20 มิถุนายน 2553 เวลา 14.00 น. ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เปิดให้เข้าชมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สำรองที่นั่งได้ที่ 0 2247 0028 ต่อ 4141-2

The Beauty of Life in a Puppet Dream House

Words **Suwanna Premsoe**
Photography **Varis Kusujarit**

Niwet Waevsamana is definitely an unconventional puppeteer. Despite the fact that he was a protégé of the late National Artist Chuen Sakulkaew – an exponent of Thai puppetry – this puppeteer stunned the public with his modern dialogue and technology which he introduced to this traditional art form in 2002.

Many of his critics complained that, with his use of multi-media, modern script, and the blend of contemporary tunes with traditional Thai music, the originality and mystical charm of the age-old Thai performing art had been totally lost.

Not quite, Niwet quipped. Upon being criticised by the journalists who came to the show of Baan Tookkatoon Hoon Krabok Thai, he simply asked if they enjoyed it. Surprisingly, all of them uttered a resounding “yes”.

“For me, that already put a full stop to all criticism,” said Niwet with a victorious smile.

He also added that he had been much criticised for naming the troupe “Tookkatoon”, meaning stuffed toy, which was perceived as a downgrade of Thai traditional puppetry. “We at Baan Tookkatoon believe that puppets, like dolls, always bring joy and happiness to the people. So, why not Tookkatoon?”

การอบรมการทำหุ่นและเชิดหุ่นครั้งที่ 2 ได้รับความสนใจทั้งจากเยาวชนและผู้ใหญ่
Last year's puppet workshop was a hit among both the young and old.

He said he did not approve of the way some filmmakers associated Thai puppets with ghosts or black magic. "In Thai horror films, viewers are usually terrified by the image of puppets being possessed by supernatural force or spirits. And in other cases, those puppets are sometimes portrayed as objects of worship. The issue to ponder here, I think, is how best to promote this art form and instill a sense of pride among the people," Niwet commented.

The puppeteer also lamented that: "When shopping malls invite schoolchildren to present traditional performances, they are usually staged in the area with less traffic. Worse still, in any dance competition, traditional dance performers hardly win any prize because the judging panel think their show is not 'international'. So what is? Western dance? Or, Korean dance?"

For Niwet, the type of performance should not be a question, but rather how one can communicate with the audience. "The traditional Chinese theatrical performance at the opening ceremony of the Beijing Olympics won global accolades because they communicated well and the world appreciated it."

Art and technology do mix, according to Niwet. He therefore applies modern techniques and technologies to his puppet theatre productions. Puppets are drafted on the computer, while the set is adorned by ink-jet graphics. Except for those made for public display, all his puppets are no longer made wholly of wood and bamboo. "Resin and PVC pipes are now applied to form certain parts of the puppets in view of their durability," explained Niwet.

Nonetheless, every puppet made for sale by Baan Tookkatoon is of high quality. Gold leaf and genuine cut crystal are used while strict quality control is ensured.

In addition to making puppets, Niwet's company also operates advertising and animation businesses. The fact that he is the first businessman to venture into the world of Thai puppetry might have drawn criticism from some quarters. Yet he takes it in his stride.

The inspiration came to him one day – during the Thai financial meltdown more than a decade ago. Niwet was then working for a leading advertising agency in Bangkok. Killing his time in a shopping centre, he came across a puppet, which was left to gather dust in a shop. Impressed by its beauty, he decided to start a business making puppets for sale.

He did research and brought some materials home that night – the beginning of his life-changing journey. After four months, the first lot of Angel puppets was

completed. Niwet eventually put to good use the knowledge in e-commerce which he had just acquired from an overseas training course and sold 50 puppets through his website.

“My first client was in the United States,” he recalled. “Each of my puppets was sold for around 4,000 baht, compared with 10,000 baht or more charged by other online vendors.”

And to add value to his products, Niwet put more expensive and elaborate elements on his puppets, some of which were priced as high as 35,000 baht each. He has been very happy that his trade gradually generated handsome income among his neighbours to whom he contracted to carry out the embroidery parts and components.

Niwet gained his first artistic skill in primary school, where he

learned to paint and play classical Thai music instruments. His talents were developed further upon his enrolment at the Faculty of Decorative Arts at Silpakorn University.

At that time, it was a cliché to say that artists were generally poor. A youthful Mr Niwet decided to prove that wrong. But there was more to it later on in his life.

After running his puppet-making business for a few years, he came across an article about National Artist and puppet master, Khru Chuen Sakulkaew. Before long, he sought to become a student of the veteran artist who was then nearly 90 years old.

A humble and kind-hearted woman, Khru Chuen evidently gave Niwet a new outlook on life.

“As a businessman, I was only concerned about the fee for attending the course. And to my

งานปักลายทหริวจิตรสำหรับชุดหุ่นกระบอก
Delicate and elaborate embroidery to add dazzle to puppet's costumes.

utmost surprise, Khru Chuen told me she was so happy that young people were interested in the art. Each of us was merely required to bring a water bowl, a sheet of white cloth, some flowers, candles and joss-sticks, plus 12 baht in cash, so she could perform a ceremony to accept us as her students," recalled Niwet.

It suddenly dawned on him the true meaning of happiness. "By giving! That's how Khru Chuen had found her happiness in life. I then began to ponder what I could do for society," he added.

Niwet gradually turned his house, located on Vibhavadi Rangsit Soi 60 in Bangkok, into a place where anyone wishing to learn to make, or handle, puppets can attend free of charge. "My objective is to preserve this traditional Thai art for future generations. It's so gratifying to see that many schools have brought their students here to learn. And whenever they visit us, I always present to those young people a short performance so that they will appreciate this Thai traditional art form."

Niwet finally came to the conclusion that money was not everything. "Business competition does not bring you happiness; in fact, it gives you headache and pain." He said he would rather spend time talking and sharing ideas with people of like mind to find ways to improve his creations. And he, meanwhile, has all the moral support from his parents and family.

In the spacious teak home built by his father and his siblings, the family always welcomes visitors from near and far who take time to admire his puppet collection. "I used to ask my mother why we would need such a big house, her answer was that those puppets were so beautiful and they needed a big and beautiful house," Niwet said with a hearty laugh.

And the house is also spacious enough to accommodate a big group of students who usually come daily after school hours to learn from Niwet. "The happy smiles on their faces and the words of encouragement from people whom I respect are sufficient to give me the true meaning of

happiness," he summed up.

His contribution to the art scene did not pass unnoticed, and Niwet was duly appointed a "Cultural Ambassador" by the Ministry of Culture. "I have been given the honour to represent our country overseas on various occasions to promote Thai art. Annually, I would take up the assignment as a guest speaker on cultural monitoring subject. And these are the times when I feel comfortable wearing traditional Thai attire," he related with a chuckle.

With a totally different view from that of the first few years as an entrepreneur, Niwet said he no longer plans to expand his puppet-making business. "I quit thinking about making the highest profit. In fact, I now reserve only 10 per cent for that. To me, this is no longer business, but love. And I do not dare call myself an artist; but rather an art worker."

Whatever Niwet would like to be called, one thing is clear: The path that he chose has already led him to a life filled with beauty and contentment. ☸

The Office of the National Culture Commission together with Baan Tookkatoon Hoon Krabok Thai first launched an exhibition on Thai puppets and began giving free training courses for interested parties in 2008. Their main objective was to promote this performing art among the public at large.

Last year saw a spectacular production of Phra Suthon-Manorah puppet performance by the group to honour the late puppet master Khru Chuen Sakulkaew.

This year, the annual event has been held at the Thailand Cultural Centre's Exhibition Hall from May 15 and running through to June 7. A special puppet show, entitled "Phra Roth-Meri", featuring some 50 beautiful puppets, will be staged on June 20 at 2 p.m. at the Cultural Centre's Small Auditorium. The performance is open to the public free of charge. For reservation, please call +66 (0) 2247 0028, ext 4141-2.

บ้านตุ๊กกะต๋น หุ่นกระบอกไทย
1/5 หมู่ที่ 1 ซอยวิภาวดีรังสิต 60
ถนนวิภาวดีรังสิต เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร เปิดให้เข้าชม
ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09.30-17.00 น.
ผู้ที่สนใจเข้าชมควรติดต่อล่วงหน้า
หรือสามารถดูรายละเอียดได้ที่
www.tookkatoon.com

For those interested in learning more about Baan Tookkatoon Hoonkrabok Thai, you may visit its official website at www.tookkatoon.com

โทร/Tel. 0 2579 8101, 0 2940 7969

เตรียมพบหลากหลายผลิตภัณฑ์ราคาถูกใจ ในงาน "ฝ้ายทอใจ" ครั้งที่ 3

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) เตรียมจัดงาน "ฝ้ายทอใจ" ครั้งที่ 3 ณ สำนักงานใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา ระหว่างวันที่ 15-18 กรกฎาคม ศกนี้

ผู้เข้าชมงานจะได้พบกับร้านค้ากว่า 100 ร้าน ซึ่งบรรดาสมาชิกได้สร้างสรรค์และคัดสรรผลิตภัณฑ์นำใช้ทำจากผ้าฝ้ายคุณภาพมาให้เลือกซื้อหา นอกจากนี้ยังมีการสาธิตและฝึกสอนการผลิตงานศิลปหัตถกรรมจากผ้าฝ้ายทุกวัน

สำหรับผู้ที่มีมองหาของอร่อย ภายในงานยังจะรวบรวมผู้ประกอบการด้านอาหารไว้ถึง 50 ร้านนำเสนอจานเด็ดจากทุกภาคมาให้เลือกชิมและเลือกอิมิตลอดงาน

ทุกวันระหว่างงานมีบริการรถรับส่งจาก ศ.ศ.ป. ไปยังศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิดที่อยู่ใกล้ๆ กันเพื่อเข้าเยี่ยมชมศูนย์ฯ และเลือกซื้อผ้าฝ้ายศิลปาชีพจากคลังผ้าฝ้ายที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยอย่างจุใจในราคาสุดพิเศษ

Get Ready for the Fun of the 3rd Fai Tor Jai Fair

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) is ready to organise the 3rd Fai Tor Jai Fair from July 15-18, 2010, in its plush compound in Bang Sai, Ayutthaya Province.

Come browse and then shop until you drop as SACICT members nationwide will fill over 100 shops with finest selections of eye-catching cotton products. There are also demonstrations and workshops of arts and crafts for interested visitors daily.

Alongside, those looking for culinary delights will find great dishes from different regions of the country in the 50 food booths and kiosks.

Free shuttle bus service, meanwhile, will be available for visitors wishing to drop by at Koh Kerd Arts and Crafts Centre, a few kilometers away, where Thailand's biggest warehouse of hand-woven cotton is located. Great shopping at great bargains awaits all here.

ศ.ศ.ป. เปิดตัวแฟชั่นโชว์ผ้าฝ้ายอย่างยิ่งใหญ่ ในงาน BIFF & BIL 2010

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ได้รับเกียรติจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คุณพรทิภา นาคาศัย และ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ คุณอลงกรณ์ พลบุตร เข้าเยี่ยมชมบูธ ศ.ศ.ป. ในงาน BIFF & BIL 2010 (Bangkok International Fashion Fair & Bangkok International Leather Fair 2010) ณ ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพ็ค เมืองทองธานี เมื่อวันที่ 1 เมษายน ที่ผ่านมา

ภายในงานครั้งนี้ ศ.ศ.ป.ยังได้มีการเปิดตัว "The Reflection of Asia" แฟชั่นคอลเล็กชันสำหรับฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน 2010 สู่นักธุรกิจและสื่อมวลชนจากทั่วโลก (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน Everyday Runway ฉบับนี้)

SACICT Stages Impressive Fashion Show at BIFF & BIL 2010

Commerce Minister Ms Porntiva Nakasai and Deputy Commerce Minister Mr Alongkorn Ponlaboot paid a visit to the lavish booth of the SUPPORT Arts & Crafts International Centre of Thailand (SACICT) at BIFF & BIL 2010 (Bangkok International Fashion Fair & Bangkok International Leather Fair 2010) at Thailand's prime trade exhibition venue, IMPACT, Muangthong Thani, on April 1, 2010.

In the same event, SACICT staged a stunning Spring & Summer collection under "The Reflection of Asia" theme. Featuring hand-woven cotton textiles from Koh Kerd Arts and Crafts Centre, the entire collection was designed by Chanapat International Design Institute. (More details in Everyday Runway).

ศ.ศ.ป. เปิดตัว ผลิตภัณฑ์ใหม่ในงาน BIG & BIH 2010

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) นำกองทัพสินค้าของขวัญ และของใช้ในบ้าน เข้าร่วมจัดแสดง อวดศักยภาพสมาชิกศิลปาชีพจากทั่วไทย ในงาน BIG & BIH April 2010 สุดยอด งานแสดงสินค้าที่ได้รับการกล่าวขวัญ จากผู้ซื้อทั่วโลกว่าเทรนด์ที่สุดในอาเซียน นอกจากนี้ ยังมีการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ จากโครงการ Global SACICT ซึ่งได้รับความสนใจอย่างท่วมท้นจากบรรดานักธุรกิจและผู้เข้าชมงาน

กิจกรรมระดับนานาชาติซึ่งจัดขึ้น โดยกรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์ระหว่างวันที่ 20-25 เมษายน ที่ผ่านมานี้ ได้เปิดโอกาสให้ ศ.ศ.ป. นำเสนอสินค้าศิลปาชีพ อาทิ ผ้าฝ้ายทอมือ ผลิตภัณฑ์เซรามิก และอื่นๆ ต่อนักธุรกิจผู้ซื้อทั่วโลกที่ทยอยเข้ามาเยี่ยมชมบูธ ตลอดทั้ง 6 วัน

SACICT Unveils New Products at BIG & BIH 2010

The SUPPORT Arts & Crafts International Centre of Thailand (SACICT) unveiled the latest collection of gifts and houseware products from the nationwide SUPPORT Arts and Crafts Centres at the BIG & BIH 2010. Lauded as ASEAN's trendiest gift and lifestyle product fair, the event took place from April 20-25, 2010 at BITEC Bangna, Bangkok, Thailand. Being unveiled on the same occasion were the innovative products from the Global SACICT Project.

Organised by the Department of Export Promotion, Ministry of Commerce, this international trade fair offered SACICT ample opportunities to promote arts and crafts products among buyers from around the world.

EUNIQUE 2010

ศูนย์แสดงสินค้าและนิทรรศการ Karlsruhe
Karlsruhe, บาเดิน-เวือร์ทเทิมแบร์ก เยอรมนี
11 - 13 มิถุนายน 2553

Eunique เป็นนิทรรศการด้านหัตถศิลป์ที่รวบรวมผลงานดีไซน์และศิลปะประยุกต์ของศิลปินชั้นนำจากทั่วยุโรป ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งแรกอย่างยิ่งใหญ่ในปีที่ผ่านมาโดยสภาการช่างศิลป์แห่งยุโรป (World Crafts Council Europe) สำหรับในปีนี้จะมียุโรปเข้าร่วมแสดงงานถึง 400 คน โดยจะนำผลงานสร้างสรรค์หลากหลายรูปแบบมานำเสนอ พร้อมกิจกรรมต่างๆ มากมาย ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมของงานได้ที่ www.eu-nique.eu

Karlsruhe Trade Fair Centre
Karlsruhe,
Baden-Wurttemberg,
Germany
June 11 - 13, 2010

Premiered just last year, Eunique has turned to be a unique show of the highest quality at Europe's leading trade fair for applied arts and design. Some 400 artists and designers have already applied to take part in the event being organised by the World Crafts Council Europe. More information can be found at www.eu-nique.eu

The Festival of Quilts 2010

ศูนย์แสดงนิทรรศการแห่งชาติ
เบอร์มิงแฮม ประเทศอังกฤษ
19 - 22 สิงหาคม 2553

งานนิทรรศการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอุตสาหกรรมนี้ของทวีปยุโรป จัดขึ้นด้วยความสนับสนุนจากสมาพันธ์ผู้ผลิตควิลท์แห่งหมู่เกาะอังกฤษ เพื่อนำเสนอผลงานศิลปะบนผืนผ้า โดยช่างฝีมือเอกจากทั่วโลก ภายในงานมีการออกงานของบริษัทจัดจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์สารพัดสารพันที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการจัดเวิร์คช็อปโดยช่างฝีมือระดับศิลปิน การบรรยาย และเวิร์คช็อปการสร้างงานควิลท์ขั้นพื้นฐานสำหรับมือใหม่ ดูรายละเอียดได้จากเว็บไซต์ www.twistedthread.com

The National Exhibition Centre (NEC)
Birmingham, England
August 19 - 22, 2010

The Festival of Quilts, organised with the support of the Quilters Guild of the British Isles, has earned a reputation over the past seven years as the largest and most inspiring quilting event in Europe. The event boasts a host of gallery exhibitions from leading international artists and groups with 250 companies ready to sell all those hard-to-find patchwork and quilting supplies. It also offers a stunning programme of nearly 100 masterclasses, workshops and lectures, and the Quick & Easy workshops, plus 166 sessions designed for beginners. Visit www.twistedthread.com for more information.

Jerusalem International Arts and Crafts Fair

2 - 14 สิงหาคม 2553
เยรูซาเลม อิสราเอล

เทศกาลศิลปะหัตถกรรมนานาชาติเยรูซาเลม
จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดกว่า 30 ปีที่ผ่านมา
จนกลายเป็นงานเทศกาลฤดูร้อนที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว
มากที่สุด โดยเป็นงานที่ช่างฝีมือเอกในเชิงศิลปะหัตถกรรม
ทุกสาขาทั้งของอิสราเอลและอีกหลายร้อยชีวิตจาก
นานาชาติจะร่วมกันนำผลงานมาจัดแสดงและจำหน่าย
ณ ศูนย์ศิลปะหัตถกรรมที่ตั้งอยู่ ณ เชิงกำแพงเมืองเก่า
กรุงเยรูซาเลม แต่ละรายเตรียมนำเสนอสุดยอดผลงาน
และอวดฝีมือในการสาธิตงานให้ผู้ชมกันสดๆ อีกด้วย
ติดตามรายละเอียดได้จาก www.jerusalem.muni.il/yotzer/eng/

Khutzot Hayotzer Arts and Crafts Centre,
Mitchell Gardens
Jerusalem, Israel
August 2 - 14, 2010

This exciting international event is taking place at the Khutzot Hayotzer Arts and Crafts Centre, Mitchell Gardens and spanning over the Merrill Hassenfeld Amphitheatre in the Sultan's Pool, opposite the Tower of David at the foot of the Old City Walls. The fair, running annually for over the past 30 years, has become a tradition in Jerusalem and the largest tourist attraction of the Jerusalem summer season.

Some of Israel's best artists and artisans will come to exhibit paintings, prints, ceramics, metalwork and jewelry, weaving and textiles, Judaica, toys, crafts in various techniques, works in wood and more. Guest artists and artisans will meanwhile arrive from all over the world to showcase their crafts and works of art as well as demonstrate their creative process at the International Pavilion.

Find more details at www.jerusalem.muni.il/yotzer/eng/

เส้นไหมดอกไม้เมืองร้อน

เรื่อง วิมลวิภา ภาพ กราฟิตี

พรรณไม้แต่ละชนิดล้วนมีคุณค่าและเสน่ห์ในตัวเอง บ้างใบสวย ดอกมีสีสดงดงาม บ้างก็มักกลิ่นหอม บางชนิดก็มีสรรพคุณทางยา หรือคุณค่าทางโภชนาการ บางชนิดก็รวมหลากหลายคุณลักษณะเด่น และประโยชน์ไว้ในต้นเดียว ตั้งแต่ ราก ใบ ดอก ผล และเมล็ด

แม้ว่าทุกชนิดจะมีคุณค่าน่าปลูก แต่อาจด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่ ภูมิอากาศ หรือธรรมชาติของไม้ดอกแต่ละชนิด ที่บ้างก็โตช้าใช้เวลานานกว่าจะให้ดอก หรือบ้างก็ผลิบานส่งกลิ่นหอมเพียงชั่วข้ามคืนก็ร่วงโรยไป ทำให้หลาย ๆ ชนิดไม่เป็นที่รู้จักของคนรุ่นใหม่ หรือเคยได้ยินเพียงแต่ชื่อ ในบทวรรณคดี

ทว่าเสน่ห์ของไม้ไทยไม่เคยเลือนหายไป และวันนี้ทุกบ้านจะสามารถชื่นชมไม้ดอกนานาพันธุ์ที่บ้านสะพรั่งงามเหมือนจริงได้ทุกวันตลอดปี

ไม้ดอกประดิษฐ์เหล่านี้ เป็นส่วนหนึ่งของผลงานที่รังสรรค์ โดยสมาชิกศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างไทยฯ และกลุ่มแม่บ้านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งล้วนได้รับการฝึกฝนอบรมจนเชี่ยวชาญ โดยแผนกดอกไม้ประดิษฐ์ มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพฯ สวนจิตรลดา ที่ต่อมาได้ขยายมาเปิดเพิ่มเติมแก่สมาชิก ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ บางไทรฯ ผลงานแต่ละชิ้นจึงมีความประณีตและความงดงามเหมือนจริง จนแทบไม่น่าเชื่อว่าเป็นศิลปประดิษฐ์จากผ้าไหมและเส้นใยธรรมชาติ

เสลา
Lythraceae

หิรัญญิการ์
Herald's Trumpet

ดาหลาขาวและแดง
Torch ginger in white and red

บัวหลวงบานสะพรั่ง
Lotuses in full blossom

คัทลียาควีนสิริกิติ์สีขาว (Cattleya "Queen Sirikit")...

กล้วยไม้ที่ตั้งชื่อตามพระนามของ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เป็นกล้วยไม้ลูกผสม ทยอยออกดอกตลอดปี แต่ออกดอกดกในช่วงฤดูหนาว ดอกบานสวยหลายวัน และหอมอ่อนๆ ตลอดวัน ดอกสีเหลือง-แดง เรียกว่า คัทลียา

กุหลาบ (Rose)... ราชีนีแห่งดอกไม้

ดอกไม้กลิ่นหอมตอนเช้าและเย็น ดอกกุหลาบประดิษฐ์เป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมสูงสุดทุกช่วงเวลา

แก้ว (Orange Jasmine / Satinwood หรือ

Chinese Box)... ต้นสูง 3-10 เมตร มีกลิ่นหอมมาก แต่ร่วงง่าย ออกดอกตลอดปี

รสสุคนธ์ (ชื่อวิทยาศาสตร์ Tetracera Loureiri)...

ไม้เลื้อยเนื้อแข็ง ให้ดอกช่วงเดือนเมษายน - สิงหาคม ดอกหอมแรงตลอดวัน ทยอยบานและบานวันเดียวแล้วโรย

บัวหลวง (Lotus)... ไม้น้ำ เวลาดอกบาน

จะชูพุ่มน้ำในเวลาเช้า กลีบดอกสีแดงหรือชมพูแก่ กลีบไม้ซ้อน เรียกว่า "ปทุม" สีขาวเรียกว่า "ปทุมทริก" และสีแดงดอกป้อมกลีบซ้อนเรียกว่า "สัตตบงกช"

ราตรี (Night Blooming Cestrum)...

ไม้พุ่มขนาดเล็กสูง 2-3 เมตร ออกดอกตลอดปี บานเวลากลางคืน กลิ่นหอมแรง

ราชาวดี (Panicked Butterfly Bush)... ไม้พุ่มสูง

2-3 เมตร ออกดอกบานช่วงเมษายน-กรกฎาคม ดอกทยอยบาน และบานวันเดียวแล้วโรย กลิ่นหอมแรงตลอดวัน

ทิวลิปญิการ์ (Easter Lily Vine หรือ Herald's

Trumpet)... ไม้เลื้อยเนื้อแข็ง เถาใหญ่แข็งแรง ให้ดอกช่วงเดือนธันวาคม-เมษายน ดอกมีกลิ่นหอมแรง ทยอยบานทั้งช่อ ☸

The Allure of Tropical Flora

Words **Wimwipa** Photography **Grafiti**

พืชรัญญ์การ์ Herald's Trumpet

เบญจมาศ
Chrysanthemum

กุหลาบ Rose

แฟงพวย
Periwinkle

ดอกขิง
Ginger blossoms

กุหลาบหนู
Pygmy rose

รสสุคนธ์
Tetracera loureiri

ดาหลาแดง
Red torch ginger

EVERY PLANT has its worth and unique charm. Some are admired for the richly patterned leaves. Others are adored for the colourful flowers and distinctive fragrance. Many are sought after for their medicinal and nutritional properties. And there also exist some exceptional botanical species which possess several useful properties, all in one single plant – from its root to leaf, bark to trunk, flower, fruit and seed.

The tropics are celebrated for their biodiversity. Many of us may, therefore, dream of a lush garden of blossoming shrubs with lingering fragrance by the day and night. Yet with the budget constraints, or other conditions, we sometimes have to be content with whatever small patch of greenery or pot plants to enliven our lives. Today, certain native plants have become rare and are only mentioned in works of literature.

But the charms of tropical flora are everlasting, thanks to the many creative craftspeople who always come up with real-life replicas in the form of creative flowers. Many of these colourful blooms would find their way to our rooms to be enjoyed all the year round.

Crafted by the skillful hands of the members of Bangsai Arts and Crafts Centre as well as the housewives' group in Ayutthaya, the creations displayed here are but a few samples of the master works featuring the endless allure of tropical blooms.

Cattleya 'Queen Sirikit'...

An orchid fit for a queen, this exceptional hybrid with durable white and yellow petals is named after Her Majesty Queen Sirikit of Thailand. The plant flowers with mild fragrance all year round, but always looks best during the cool season. There is also the yellow and red variety which is known as Cattleya Hybrid.

Rose... The Queen of Flowers, exudes its sweet fragrance at dawn and in the evening. Silk roses are always popular for all occasions.

Dok Kaew (Orange Jasmine)...

This variety grows in shrubs of 3 to 10 metres in height. Flowering at intervals throughout the year, it produces strong sweet perfume.

Rotsukon (Tetracera loureiri)...

High climbing vine with very strong beautiful flowers, it gives a sweet smell early in the morning till afternoon. The whitish flowers blossom from April to August.

Lotus... An aquatic plant, it flowers above the surface of the water to blossom at dawn. The petals come with remarkable beauty in hues of pink or white. Lotus symbolises the purity of heart and mind.

Ratree (Night Blooming Cestrum)...

The shrubs grow to 2-3 metres tall. As the name suggests, the flowers come to full bloom at night, producing a cloud of perfume that awakens the senses.

Rajavadi (Butterfly Bush or Summer Lilac)...

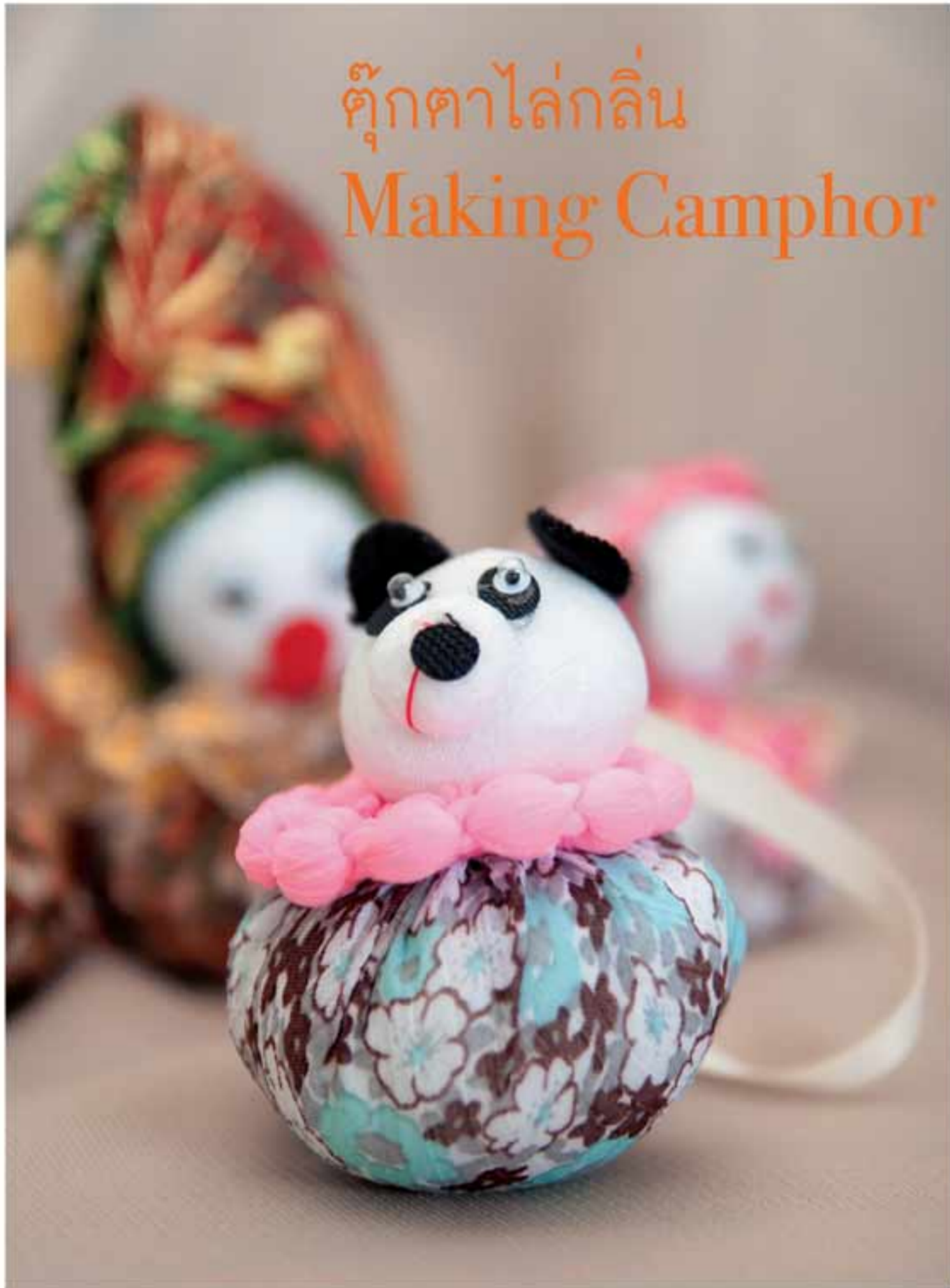
This hardy shrub can grow to 2-3 metres. True to its name, it comes to abundant blossom, exuding intense fragrance during the summer period from April to July.

Hirunyika (Easter Lily Vine or Herald's Trumpet)...

A strong climber with large stem, the plant gives fragrant white flowers, appearing in trusses, during December-April. ❀

ตุ๊กตาไล่กลิ่น Making Camphor Dolls

คุณเพิ่งอาบน้ำเสร็จใหม่ๆ

เช็ดตัวจนแห้งแล้วก็เดินมาเปิดตู้เสื้อผ้า เพื่อเลือกชุดที่จะสวมใส่ แต่ทันใดก็อาจ สัมผัสกลิ่นอับชื้นจนพาลไม่อยากจะใส่ เสื้อผ้าแสนเก๋ในตู้ กลิ่นไม่พึงประสงค์ แบบนี้ยังอาจพบได้ทั้งใน ตู้รองเท้า หรือห้องน้ำ และก่อความ ไม่น่าอภิรมย์ให้คุณทุกครั้งไป

ทางแก้ง่ายๆ ก็เพียงใช้การบูรเป็นตัวช่วย กำจัดกลิ่นไม่พึงประสงค์ เนื่องจากเป็น สารที่กลิ่นจากเปลือกและรากของต้นไม้ จึงมีความปลอดภัย แต่จะดับกลิ่นการบูรหอม ใส่นิดด้วยใบเล็กแล้วนำไปวางในตู้เสื้อผ้า ก็ดูจะเสียเชิงช่างฝีมือไปหน่อย เอาการบูรมาใส่ในตุ๊กตาตัวเล็กน่ารัก แล้วนำไปแขวนโชว์ในตู้ดีกว่า นอกจาก จะดูดีแล้วยังช่วยเพิ่มกลิ่นหอมสดชื่น แก่ตู้เสื้อผ้าหรือตู้รองเท้า อีกทั้งยังมี คุณสมบัติในการไล่แมลงอีกด้วย Living Thai ฉบับนี้จะเสนอวิธีประดิษฐ์ ตุ๊กตาการบูร หรือตุ๊กตาไล่กลิ่นกัน มาเตรียมวัสดุอุปกรณ์กันเถอะ

YOU HAVE JUST COME OUT OF THE SHOWER, towelled yourself dry and walked over to your closet to choose an outfit. You open the doors and your senses are assaulted by the stench of mildew.

This pungent odour is not exactly the most pleasant way to start your day and the smell can actually linger in your clothes for some time. So, here is a “green” suggestion on how you can rid your closet of this nasty odour.

Camphor is one solution. You can simply put some camphor powder in a small cup and place it in your wardrobe but why not be a little more creative? Try your hand at making camphor dolls that you can hang in the closed space to keep it smelling fresh. Not only do they repel the smell of mildew, they also act as an effective insect repellent.

Here is what you need:

วัสดุอุปกรณ์

การบูรหอม เศษผ้าชีฟองลายสวย
เข็มและด้าย ผ้าลูกไม้เหลือใช้
หัวตุ๊กตาผ้าสำเร็จหัวเล็ก ปืนกา
วโยโพลีเอสเตอร์ ริบบิ้นขนาดเล็ก
กระดาษแข็ง ชอล์กขีดผ้า

Materials and Tools

Camphor, scrap chiffon,
needle and thread, scrap lace,
small ready-made doll's head,
glue gun, polyester fibre, ribbon,
cardboard, tailor's chalk.

1-3

วิธีทำ Directions:

1. ตัดกระดาษแข็งเป็นวงกลม
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2-2 ½ นิ้ว
เพื่อทำเป็นแบบ (ปรับขนาดตาม
ความเหมาะสมหากต้องการตุ๊กตา
ที่ตัวเล็กหรือใหญ่กว่านี้)

Cut a cardboard template in
the shape of a circle, 5-6 cm in
diameter. (Adjust the diameter
if you want smaller or bigger
dolls.)

2. ทาบกระดาษแบบลงบนผ้าชีฟอง
ขีดด้วยชอล์ก แล้วตัดผ้าตามรอย

Place the template on a piece
of chiffon and trace the shape
using the tailor's chalk. Cut out
the shape.

3. เนาริมผ้าที่ตัดออกมาโดยให้ห่าง
จากขอบประมาณครึ่งเซนติเมตร
จนครบรอบ ดึงด้ายรัดผ้าให้เป็น
กะเปาะ

Baste the edge of the chiffon
shape, about 0.5 cm from the
edge. Pull the thread to form
a little open pouch.

4-7

4. ตัดใยโพลีเอสเตอร์ขนาดพอประมาณ ตักการบูร 1 ½ ช้อนใส่ลงไป แล้วห่อปิด ยัดใส่ในกะเปาะผ้าให้เต็ม เป็นทรงกลมแน่นพอดี หากยังไม่แน่น ให้เพิ่มใยโพลีเอสเตอร์ แล้วดึงด้าย รัดหุ้มผ้าให้มิด แล้วเย็บให้แน่น จะได้เป็นลูกบอลกลมๆ เป็นตัวตุ๊กตา ใยโพลีเอสเตอร์จะรักษาตุ๊กตา ให้คงรูปเมื่อการบูรระเหิดหมดแล้ว

Cut a piece of the polyester fibre (just enough to line the pouch). Spoon the camphor onto the polyester and wrap it well before stuffing it in the pouch. Add more polyester if the pouch is not fully filled (the fibre will keep the doll's shape after the camphor has dissolved). Pull the thread tight (this will be the doll's body) and neaten with a few stitches.

5. เย็บหัวตุ๊กตาสำเร็จต่อกับรอยเย็บเดิม ให้แน่น ผูกปมแล้วตัดด้ายที่เหลือออก Stitch the doll's head to its body.

6. ตัดผ้าลูกไม้ให้มีความยาวพอดีกับ รอบคอตุ๊กตา ยิงการปิดปลาย ทั้ง 2 ด้านของรอยตัดเพื่อกันลู่ย ติดผ้าลูกไม้รอบคอด้วยปืนกาว จนรอบ เก็บเศษกาวที่ติดผ้าออก

Cut the lace to fit around the doll's neck. Glue both ends of the lace to prevent the threads from running. Attach the lace to the neck with more glue and wipe away any excess.

7. ตัดริบบิ้นความยาวตามต้องการ เพื่อทำสายห้อย พับทบแล้วติดด้วย ปืนกาวติดที่หลังคอตุ๊กตา

Attach a loop of ribbon to the back of the doll's neck so it can hang on a hook.

And there you have it – your first camphor doll!

การทำงานเย็บปักถักร้อยสามารถสร้างความเพลิดเพลินและดึงดูดการสร้างสรรค์ของคุณออกมาได้เป็นอย่างดี หากไม่อยากจะหัวตุ๊กตาสำเร็จรูป จะลองทำเองก็ไม่ยุ่งยาก แต่ประการใด หากผ้าใยบัวสีขาวหรือสีนวล เทปลูกไม้สีและลายตามชอบ ตาปลอม เศษผ้าสีสด (สำหรับทำจมูกและปาก) มาเพิ่มก็ลงมือทำได้แล้ว

While it is possible to buy ready-made doll's heads from craft shops, you may want to give your camphor doll a hand-made head. You will need: a nylon stocking, white or beige; ribbon trim lace in a colour of your choice, buttons for the eyes (if you cannot find doll's eyes) and scrap fabric (preferably red or a nice happy colour) to form the nose and mouth.

วิธีทำหัวตุ๊กตา

1. ตัดกระดาษแข็งเป็นวงกลมเพื่อเป็นแบบขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 ½ นิ้ว ทาบกับผ้าใยบัวตัดขนาดเท่าแบบ
2. เย็บเนาขอบผ้าจนรอบ ดึงด้วยพอร์ด ใส่ใยโพลีเอสเตอร์ลงไปจนแน่นพอดี แล้วดึงด้วยรัดปิดปาก เย็บติดให้แน่น
3. ติดตาปลอมด้วยปืนกาว ตัดเศษผ้าสีสดเป็นรูปสามเหลี่ยมเล็กๆ เป็นจมูก และครึ่งวงกลมทำรอยหยักนิดๆ เป็นปาก ติดด้วยปืนกาว
4. ตัดเทปลูกไม้สีดำหรือสีตามชอบขนาดสั้นๆ หรือยาวหลายเส้นติดหัวตุ๊กตาเป็นผม หรือจะใช้เศษผ้าตัดเป็นผ้าสามเหลี่ยมคาดผมตามแต่แบบที่คิด

หมายเหตุ:

การตกแต่งใบหน้าตุ๊กตาทำได้หลายรูปแบบ ดังตัวอย่างที่นำเสนอในเล่มนี้ เมื่อได้ทดลองทำ ก็คงเพลิดเพลินกับการสร้างสรรค์ด้วยตัวคุณเอง เสร็จแล้วก็ได้ตุ๊กตาการบูรเก๋ไก๋สำหรับใช้งานที่บ้านเอง หรือมอบเป็นของขวัญให้เพื่อนสนิทมิตรสหายได้ใช้ประโยชน์ด้วย

Directions:

1. Cut out a round piece of cardboard, about 4 cm in diameter. Place it on the nylon stocking and use it as a guide to cut the stocking.
2. Baste the edge of circular piece of stocking, pull the thread to form a pouch and fill it with polyester. Pull the thread tight and neaten with a few stitches.
3. Sew on the buttons for the eyes (use glue if you have doll's eyes). Cut out nose and mouth shapes and attach with glue.

There is no end to crafty ideas for making your own dolls and camphor dolls are a good place to start. Once your creative juices are flowing, you may even surprise yourself with what you can create. Hand-made dolls make pretty gifts and are a nice personal touch.

สาธิตโดยนายอดิศักดิ์ ศรีรัตน์

แผนกช่างศิลป์ประดิษฐ์ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพอ่างทอง

Demonstrated by Adisak Srirat

Decorative Arts Department, Bangsai Arts and Crafts Centre

โลกสวยของผ้าทอมือไทย

เรื่อง นิลุบล พรพิทักษ์พันธุ์ ภาพ กราฟิติ์

“รหัสลับ ดา วินชี” นิยายเบสท์เซลเลอร์ของนักเขียนปากกาทองฝั่งเพชรแดน บรวานีได้นำผู้อ่านเดินทางไปสัมผัสกับอัจฉริยภาพอันหลากหลายของ ลีโอนาร์โด ดา วินชี จิตรกรและนักวิทยาศาสตร์เอกของโลกในอดีต และยังได้รับรู้ถึงความลับของเขาเกี่ยวกับความชื่นชอบในการเขียนหนังสือแบบกลับด้าน แท้ที่จริงแล้ว ดา วินชี มิใช่เพียงคนเดียวที่เป็นอัจฉริยะในด้านนี้ เพราะช่างทอผ้าของไทยมากมายก็ทำงานบนพื้นฐานการกลับด้านมานานแสนนานแล้วเช่นกัน หากแต่เป็นในรูปของการสร้างลวดลายวิจิตรให้เกิดขึ้นบนกี่ทอผ้า

ในการทอผ้าจก หรือฝ้ายกดอก ช่างจะทอผ้าโดยการคว่ำลายด้านหน้าลงกับกึ่งการหันด้านหลังของผ้าขึ้นมาเพื่อซ่อนปมที่เกิดจากการผูกต่อด้าย ทั้งยังช่วยให้สามารถผูกเงื่อนปมของลายได้สะดวกและแน่นหนากว่า ทำให้ผลงานมีความละเอียดประณีต

นี่เป็นหนึ่งในตัวอย่างที่สะท้อนภูมิปัญญาของช่างทอผ้าของไทยซึ่งสั่งสมและสืบทอดต่อกันมาบนกี่ทอผ้า รวมถึงทุกๆ ตัวที่นำมาจัดแสดงอยู่ในปัจจุบัน ณ หอหัตถศิลป์ผ้าไทยบนชั้น 2 ของอาคารศาลาพระมิ่งมงคล สำนักงานศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่นี่ถือเป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับการทอผ้าของไทยที่สมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่ง โดยมีการนำเสนอเรื่องราวซึ่งทั้งหมดจัดเรียงรายกันไป ตั้งแต่เรื่องของวัตถุดิบ เครื่องไม้เครื่องมือ ขั้นตอนการทำเส้นด้าย การปั่นด้าย การย้อม การทอ จนออกมาเป็นผืนผ้าลวดลายงดงาม พร้อมทั้งมีพื้นที่ให้เดินชมได้อย่างสะดวก

เครื่องทอผ้าที่ทำจากไม้ ดูไม่ซับซ้อน แต่เชื่อหรือไม่ว่าอุปกรณ์พื้นฐานชนิดนี้สามารถตอบสนองความคิดสร้างสรรค์อันไม่มีที่สิ้นสุดในเรื่องลายผ้าของช่างทอชั้นครูผู้ต่อกันแบบและถักทอเป็นงานศิลป์ที่สวมใส่ได้ ทั้งเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม รวมถึงเครื่องใช้จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมมาตั้งแต่โบราณกาล ลวดลายใหม่ๆ ยังเกิดขึ้นทุกวันจากกี่ทอผ้าพื้นๆ เหล่านี้ มีการต่อยอดจากภูมิปัญญาดั้งเดิม ชวนให้เราไปทำความรู้จักและเกิดความภาคภูมิใจ

หอนี้มีทางเข้าได้ 2 ทาง หากใช้ทางเข้าด้านบันไดเลื่อนเมื่อก้าวเข้ามาก็จะได้รับการทักทายด้วยตัวอย่างผ้าไหมที่ได้รับตรานกยูงพระราชทาน ตรารับรองมาตรฐานคุณภาพผ้าไหมไทย ที่มาพร้อมกับข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ในแต่ละระดับมาตรฐาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อช่างทอทั้งหลายในการที่จะศึกษาเพื่อนำไปยกระดับคุณภาพงานของตน ลึกเข้าไปจะมีบอร์ดนิทรรศการให้ความรู้ ฟากหนึ่งเป็นเรื่องราวของผ้าไหม อีกฟากหนึ่งเป็นเรื่องขององค์ความรู้เกี่ยวกับผ้าฝ้าย ทั้งตัวอย่างวัตถุดิบ สลับด้วยแท่นโชว์ลายผ้า อาทิ ผ้าจก ผ้าขิด ผ้ายกดอก ผ้ามัดหมี่ ผ้าแพรวาและอื่นๆ อันสะท้อนเอกลักษณ์ของแต่ละภาคพร้อมคำอธิบายเพื่อให้ผู้มาเยือนได้รู้จักมากยิ่งขึ้น

บริเวณส่วนกลางของหอนิทรรศการเป็นการจัดแสดงวิวัฒนาการการทอผ้าของไทย พร้อมกับประวัติความเป็นมาของโครงการในพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ได้จุดประกายในการรื้อฟื้นศิลปะการทอผ้าซึ่งเกือบสูญหายไปให้กลับมาเป็นที่นิยมใหม่ กลายเป็นอาชีพที่สร้างรายได้แก่ประชาชนทั่วประเทศ อีกทั้งยังนำพาผ้าไหมและผ้าฝ้ายทอมือของไทยให้โด่งดังไปทั่วโลก

นอกจากนี้ ยังมีการจัดแสดงตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการเพิ่มคุณค่าแก่ผ้าผืนสวยด้วยดีไซน์ กลายเป็นสารพัดข้าวของเครื่องใช้ ทั้งเสื้อผ้า กระเป๋า ย่าม หมอนอิง ผ้าปูโต๊ะ และของตกแต่งบ้าน จากตัวอย่างเหล่านี้อาจทำให้ผู้เยี่ยมชมเกิดแรงบันดาลใจในการออกแบบสร้างสรรค์ของใช้อื่นๆ ได้อีกมากมาย และเพื่อความสมบูรณ์แบบยังได้จัดให้มีพื้นที่เพื่อจัดแสดงผ้าทอของชาวไทยเผ่าต่างๆ รวมทั้งชาวเขาไว้เพื่อการศึกษาด้วย ☺

ในอนาคตอันใกล้ หอหัตถศิลป์ผ้าไทยแห่งนี้ก็จะกลายเป็นสถานที่สำหรับการจัดแสดงนิทรรศการถาวรของผ้าโบราณจากการสะสมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 โดย รศ. วิสมัย มโนมัยพิบูลย์ นักวิชาการผู้ล่วงลับที่ได้ศึกษาเรื่องผ้าไทยด้วยใจรักและมอบเป็นมรดกทรงคุณค่าให้กับ ศ.ศ.ป. เพื่อเผยแพร่ให้คนรุ่นหลังได้ชื่นชมความงามวิจิตรของลวดลายผ้าทอไทยและช่วยกันอนุรักษ์สืบไป

เมื่อเดินไปสุดทางจะพบทางเข้าอีกด้าน ซึ่งมีบอร์ดแสดงกลุ่มผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพที่ดีไซน์ให้เหมาะกับไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ ใครที่มาเยี่ยมชมคงได้เก็บเกี่ยวความอึ้งอัมใจในความงดงามของงานศิลป์อันเกิดจากภูมิปัญญาของช่างทอไทย หรืออาจได้แรงบันดาลใจใหม่ๆ ในการสร้างสรรค์ข้าวของเครื่องใช้จากผ้าทอมือที่เคยซื้อเก็บไว้ในบ้านไว้ใช้หรือมอบให้คนใกล้ตัว

วันหยุดครั้งต่อไป อย่าลืมชวนกันไปชมหอหัตถศิลป์ผ้าไทย ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ ที่นี่เปิดให้เข้าชมทุกวัน ระหว่าง 09.00-17.00 น.

ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์จากผืนผ้า
Products made of textiles.

นกยูงพระราชทาน

รำแพนพรายลายสวยด้วยสีเส้น

สถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในสังกัดสำนักปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สมมช.) รับสนองพระราชดำริในการมอบตราสัญลักษณ์ “นกยูงพระราชทาน” แก่ผู้ผลิตไหมไทยที่ได้มาตรฐานในระดับต่างๆ ตามยุทธศาสตร์สำคัญ ในการผลักดันให้ผู้ผลิตตระหนักถึงความสำคัญ ในการผลิตไหมไทยให้ได้มาตรฐานระดับโลก รวมทั้งสร้างความมั่นใจให้กับผู้ซื้อ โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่

นกยูงสีทอง สำหรับผ้าไหม ที่ผลิตโดยใช้เส้นไหมและวัตถุดิบ ตลอดจนกระบวนการผลิต ที่เป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน ดั้งเดิมอย่างแท้จริง

นกยูงสีเงิน สำหรับผ้าไหม ที่ผลิตโดยยังคงภูมิปัญญาพื้นบ้าน ผสมผสานกับการประยุกต์ใช้ เครื่องมือและกระบวนการผลิต ในบางขั้นตอน

นกยูงสีน้ำเงิน สำหรับผ้าไหม ที่ผลิตด้วยภูมิปัญญาไทย ในแบบประยุกต์ ใช้เทคโนโลยี การผลิตเชิงธุรกิจ ในสไตล์ที่เข้ากับสมัยนิยม

นกยูงสีเขียว สำหรับผ้าไหม ที่ผลิตด้วยกระบวนการผลิต และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ ผสมผสานกับภูมิปัญญาไทย ได้ลวดลายและสีเส้นที่ผสมผสาน ระหว่างเส้นใยไหมแท้กับเส้นใยอื่น

จากธรรมชาติ หรือเส้นใยสังเคราะห์รูปแบบต่างๆ ตามวัตถุประสงค์การใช้งานหรือตามความต้องการ ของผู้บริโภค

ทั้งนี้ ผ้าไหมที่จะได้รับมาตรฐานทั้ง 4 ระดับต้องผลิต ขึ้นในประเทศไทยเท่านั้น

แหล่งข้อมูล:

สถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ

ลายทอเด่นจากภาคต่างๆ
Famous patterns from all regions of the country.

ส่วนจัดแสดงภายในหอหัตถศิลป์ผ้าไทย
Exhibition area in the Thai Textiles Hall

Open House

The Colourful World of Thai Hand-Woven Textiles

Words Nilubol Pornpitagpan Photography Grafiti

IN HIS WORLD BEST-SELLER "THE DA VINCI CODE", author Dan Brown amazed his readers with the immense ingenuity of Leonardo Da Vinci and brought up an interesting point about the love for mirror writing of this Italian polymath, the man celebrated as the archetype of the Renaissance. In fact, like Da Vinci, many Thai textile weavers have for centuries been using the mirror process... only that they do it with the patterns in hand-woven textiles instead of the script.

The mirror technique has been applied in the weaving of *jok* and *yok dok* patterns. By turning the wrong side up on the loom, the weavers can secure the knots with neatness by hiding the knots under the surface.

Such age-old wisdom, and the textile craft which has been practiced through generations, are now featured at a permanent exhibition in the Thai Textiles Hall located on the second floor of the Sala Mingmangala Building which also houses the office of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) in Ayutthaya Province. It is the perfect place for those who wish to learn more about Thai weaving and native textiles. It offers in-depth information and comprehensive display of anything and everything involved – from raw materials, weaving and spinning tools, dyeing and weaving techniques right up to the finished products. And these exhibits are nicely arranged and presented across

the spacious hall with ample room to wander around the place.

Here we come face to face with the simple looms, made of wood, that have served to transform the endless flow of creativity of master weavers into glorious patterns through past centuries. From this simple tool came myriad creations of wearable art and household items which had together intertwined into the lifestyles of bygone eras. Inspired by the age-old wisdom, modern day weavers keep enriching the national textile heritage with more new designs as can be witnessed in the exciting display.

The hall can be accessed via two entrances. Those who take the escalator to the second floor will be greeted by the sight of selected silk textiles which are adorned by certain "Peacock" seals. This quality certification mark, specifying different categories of the product, was initiated by the Royal Command of Her Majesty the Queen as part of the strategy to achieve a sustainable future for Thai silk production. Any weaver visiting the Thai Textiles Hall will gain a lot of insight here on how to improve their work in order to capture the international market.

The entrance of the hall is flanked by the well-illustrated boards, giving information on silk weaving on one side and cotton weaving on the other. Stepping further inside, one finds on display the tools for use in the different production processes of these hand-woven textiles. The equipment is surrounded by

The Royal Peacock: Thai Silk Quality and Authenticity Certification Mark

By Her Majesty's Royal Command, Queen Sirikit Institute of Sericulture, a department in Thailand's Ministry of Agriculture, has introduced "The Royal Peacock Emblem" as the quality and authenticity certification mark for Thai silk. The emblem, created with the main objective of protecting the image and reputation of the Kingdom's best loved fabric, comes in four different colours to certify Thai silk in different categories as follows.

Gold Peacock

For premium Royal Thai Silk, a product of native breed of Thai silkworm, using traditional method and hand-made production.

Silver Peacock

For Classic Thai Silk, developed from specific silkworm breeds and hand-made production.

Blue Peacock

For Thai Silk which is a product of pure silk threads yet with no specific production method. Chemical dyes are applicable.

Green Peacock

For Thai Silk Blend which is a product of silk blended or combined with other fabrics yet with no specific production method.

Source: The Queen Sirikit Institute of Sericulture

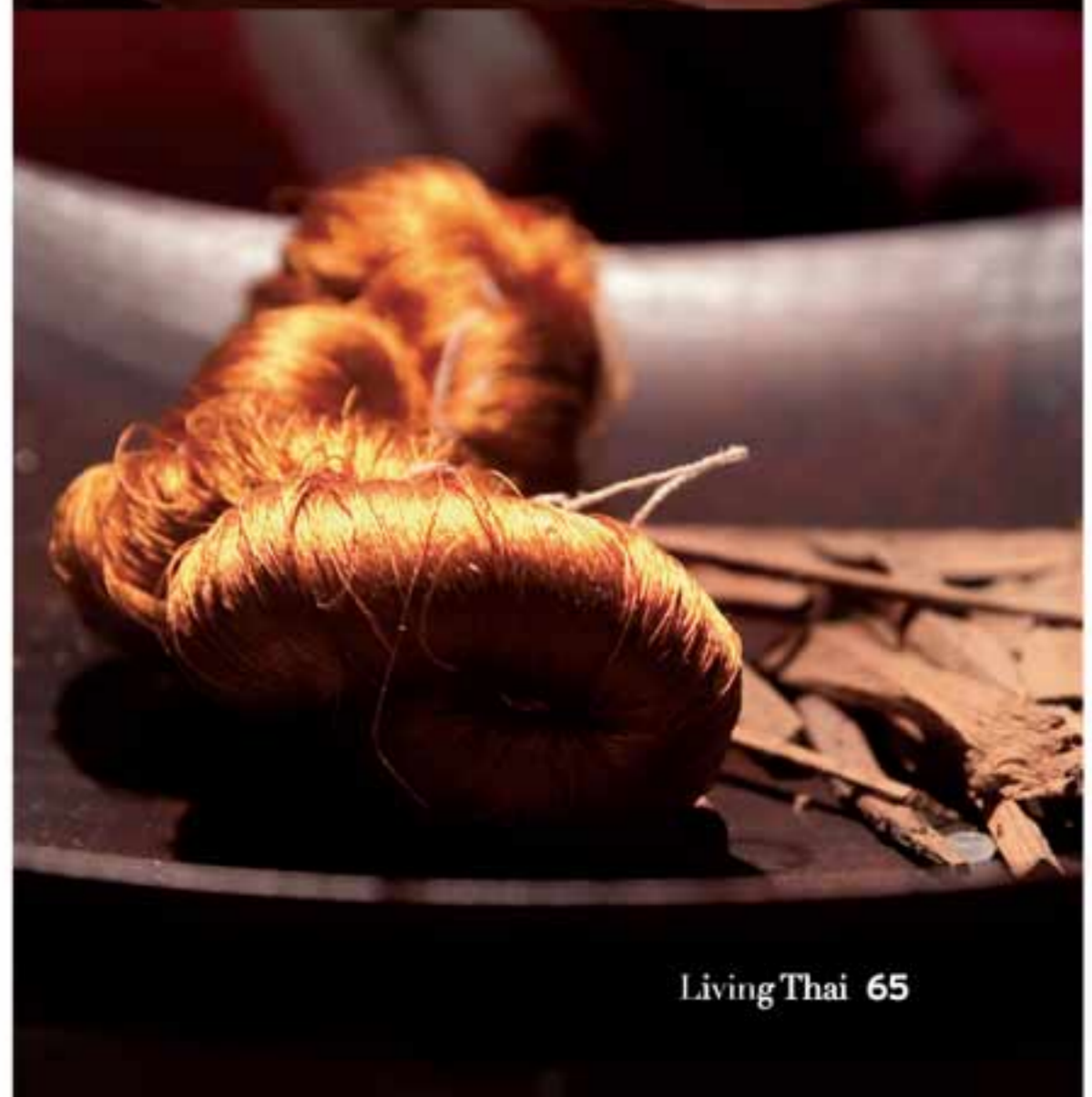
หอหัตถศิลป์ผ้าไทย

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ค.ป.)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร
จ.พระนครศรีอยุธยา

The Thai Textiles Hall

The SUPPORT Arts and Crafts International
Centre of Thailand
59 Moo 4, Tambon Chang Yai,
Bangsai District, Ayutthaya Province, Thailand

โทร/Tel. +66 (0) 35 367 054-9
เว็บไซต์: www.sacict.net

สืบสานงานศิลป์ไทย
ผ่านเส้นสายลายผ้าไหม:
แผนกช่างศิลปประดิษฐ์ ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ
เรื่อง เกษวลี ทองเนื้อสุข ภาพ กราฟิต์

“พระราชพิธีสิบสองเดือน” พระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้กล่าวถึงท้าวศรีจุฬาลักษณ์ หรือ “นางนพมาศ” ว่าเป็นผู้ริเริ่มประดิษฐ์โคมประทีปที่ประกอบขึ้นด้วยดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมสวยงามนานาชนิดกับผลไม้แกะสลักเป็นลวดลายตกแต่งเข้ากันอย่างงดงาม เพื่อลอยลงในแม่น้ำในวันเพ็ญเดือนสิบสองของทุกปี เป็นการกราบขอขมาต่อพระแม่คงคา และเพื่อเป็นพุทธบูชาแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

โคมประทีปของนางนพมาศไม่เพียงถือเป็นบทกำเนิดของประเพณีลอยกระทงของไทย แต่ยังสามารถจุดประกายงานศิลปประดิษฐ์ให้แพร่หลาย พัฒนาเป็นแบบฉบับการตกแต่งดอกไม้สำหรับประทีปโคมไฟ ทำเครื่องแขวน เพ็ญ อุบะและอื่นๆ เพื่อตกแต่งบ้านเรือน ที่มีการสืบทอดผ่านสมัยอยุธยา มาจนถึงขั้นสุดยอดในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยพระมหาลี ตลอดจนเจ้านายฝ่ายในต่างได้รับการอบรมการจัดดอกไม้ตกแต่งพระตำหนักและสถานที่รับแขกบ้านแขกเมือง รวมถึงใช้ในการประกอบราชพิธีต่างๆ

วันนี้ ศิลปประดิษฐ์อันวิจิตรเปี่ยมเอกลักษณ์หลากหลายแขนงได้รับการต่อยอดให้ร่วมสมัยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยโดยแผนกช่างศิลปประดิษฐ์ ฝ่ายฝึกอบรม ศูนย์ศิลปาชีพบางไทร ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่นี่ มีอาจารย์ประไพศรี จารุจินดา อาจารย์สุดา เหมาะเจาะ และอาจารย์ชัชฎุทธิ์ พรหมอนันต์ เป็นสามหัวหอกร่วมสืบสานเอกลักษณ์ไทยผ่านงานฝีมือที่ตอบสนองวิถีชีวิตสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี

“แผนกของเราก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2534 หลังจากที่ ๔พณฯ พลอากาศเอก กำธน สินธวานนท์ องคมนตรี ประธานมูลนิธิสวนหลวง ร.9 แจ้งความประสงค์ที่จะให้ทาง ศูนย์ศิลปาชีพฯ ผลิตสินค้าไทยๆ ไปจัดแสดงในงานประจำปีที่สวนหลวงร.9 อาจารย์โสภภาพันธุ์ อมตะเดชะ หัวหน้าแผนกในขณะนั้นจึงได้คิดประดิษฐ์รูปหอมประจำวันหรือรูปเจ็ดสีเจ็ดกลิ่น ไปร่วมจัดแสดง ต่อมาเมื่อตัวอาจารย์เองได้เข้ามาร่วมทำงานประจำกับแผนกจึงได้มีการทำน้ำอบไทย เครื่องแขวน พานพุ่ม แกะสลักผลไม้ บายศรีใบตอง และอื่นๆ” อาจารย์ประไพศรี หัวหน้าแผนกฯ เล่าย้อนถึงประวัติความเป็นมา

“ปัจจุบัน ทางแผนก เปิดคอร์สสอนให้กับนักเรียน เป็นสองระดับ แบ่งเป็นหลักสูตรขั้นต้น ซึ่งจะสอนงานศิลปประดิษฐ์ทั่วไป เช่น รูป 7 สี งานใบตอง งานประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติและวัสดุเหลือใช้ งานดอกไม้แบบไทย งานแกะสลักผัก งานเครื่องแขวนดอกไม้สด ส่วนหลักสูตรขั้นสูง

หลากหลายผลิตภัณฑ์
จากแผนกช่างศิลปประดิษฐ์
Products from the
Decorative Arts Department

อาจารย์ประไพศรี จารุจินดา
และอาจารย์สุดา เหมาะเจาะ
ร่วมบ่มเพาะช่างศิลป์ประดิษฐ์รุ่นใหม่

Prapaisri Jarujinda
and Suda Mojoh
are grooming a new batch
of craftsmen.

จะสอนให้ทำน้าอบไทย การทำบุหงา
แห้ง-สด การพับผ้าเช็ดหน้าเป็นรูปสัตว์
ต่างๆ การประดิษฐ์พานพุ่มด้วยริบบิ้น
เงิน ริบบิ้นทอง งานใบตอง งานมาลัย
งานแกะสลักสบู่ และงานเครื่องแขวน
ด้วยวัสดุอื่นๆ” อาจารย์ชัยฤทธิ์
กล่าวเสริม

อาจารย์สุดา อาจารย์ประจำ
แผนกฯ อีกท่านเล่าต่อว่า “งานใหม่ของ
เราเป็นศิลปประดิษฐ์จากเศษผ้าไหม
ซึ่งเกิดจากการที่ทาง จิม ทอมป์สัน
ได้บริจาคผ้าไหมที่เหลือใช้จำนวนมาก
ให้กับแผนกตัดเย็บเสื้อผ้า เมื่อ 2-3 ปีก่อน
อาจารย์เห็นว่าเศษผ้าที่เหลือจาก
การทำเสื้อผ้าและกระเป๋า มักจะเป็น
เศษผ้าเล็กๆ แต่จะทิ้งไปก็รู้สึกเสียดาย
ก็เลยเกิดแนวคิดที่จะลองนำมาประดิษฐ์
เป็นของใช้ต่างๆ ตอนแรกก็เริ่มจาก
ชิ้นง่ายๆ เช่น ม่านประตูหน้าต่าง
พอมีความชำนาญมากขึ้น ก็เริ่มทำเป็น
ตุ๊กตา ผ้าปูโต๊ะ ปลอกหมอน ระบาย
สำหรับติดเสื้อ กระเป๋า สร้อยประดับ
คริสตัล หรือแม้กระทั่งผ้าคลุมเตียง”

ด้วยความทุ่มเทและใจรักทำให้
อาจารย์ประไพศรีและอาจารย์สุดา
ได้ทำการทดลองครั้งแล้วครั้งเล่า
เพื่อให้ได้งานประดิษฐ์ใหม่ๆ หนึ่งในนั้น
คือ “โยโย่” หรือ “ลูกจูด” ซึ่งเป็นการนำ
ผ้าชิ้นเล็กๆ มาเย็บเนาและรูด กลายเป็น
เม็ดสารพัดประโยชน์ที่สามารถเอาไป
ประดับตกแต่งที่ใช้ได้กับแทบทุกงาน

อาจารย์ประไพศรีเล่าว่า “เราเริ่ม
จากการที่คิดว่าเราจะทำอะไร จากนั้น

ก็จะร่างแบบขึ้นมา แล้วก็คิดว่าต้อง
ใช้ผ้าแบบไหนบ้าง ขนาดเล็กใหญ่
จำนวนมากน้อยแค่ไหน เสร็จแล้วก็จะไป
รื้อกองผ้าดูว่ามีที่ตรงตามแบบที่เรา
ต้องการหรือไม่ บางครั้งพอออกแบบ
ไปแล้ว ผ้าสีที่เราต้องการมีไม่พอจริงๆ
ก็ต้องเปลี่ยนสีหรือเปลี่ยนแบบ เรียกว่า
ต้องใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์
สูงสุด ข้อดีคืองานเราชิ้นไม่ใหญ่มาก
ส่วนใหญ่ผ้าที่เรามีอยู่ก็เอาไปใช้ได้”

เมื่อถามถึงแรงบันดาลใจของแต่ละ
ชิ้นงาน อาจารย์ทั้งสามต่างคิดเหมือนๆ
กันว่า “แรงบันดาลใจก็ได้จากการสังเกต
สิ่งรอบตัว อะไรๆ ก็จับเอามาเป็นแรง
บันดาลใจได้หมด อย่างเราดูการ์ตูนกับ
หลาน เราก็เอากลับมาคิดต่อยอดทำเป็น
ตุ๊กตา หรืออย่างผ้าคลุมเตียงก็เหมือนกัน
พอได้ไปเห็นฟอร์มหรือแพทเทิร์นที่
สวยๆ เราก็เอากลับมาประยุกต์เป็นร่าง
ลายผ้าของเรา ถ้าจะให้เลือกชิ้นโปรดก็
คงเป็นผ้าคลุมเตียงนี้แหละ เพราะใช้เวลา
กับมันเยอะที่สุด” อาจารย์ประไพศรีเล่า

อาจารย์สุดาเสริมว่า “ส่วนตัว
อาจารย์เอง ถ้าจะให้เลือกคงตั้งใจเลือก
ไม่ได้ เพราะเราสนุกที่ได้ทำทุกชิ้นงาน
ออกมา บางทีเอางานกลับไปทำที่บ้าน
ก็เพลินไปอีกแบบ”

แต่สำหรับอาจารย์ชัยฤทธิ์ งานชิ้น
สุดโปรดของเขาคืองานที่นำมาซึ่งความ
ภาคภูมิใจ “เป็นงานกระทงดอกไม้สดที่
ได้รับรางวัลชนะเลิศ ด้วยพระราชทาน
จากพระองค์ภาฯ นับเป็นความภาคภูมิใจ
ที่สุดของคนๆ หนึ่งซึ่งไม่มีพื้นฐาน

งานศิลปะมาเลยแต่ได้มีโอกาสมาเรียนรู้
ที่นี้จนค้นพบสิ่งที่ชอบและศักยภาพของ
ตัวเอง”

อาจารย์ประไพศรีกล่าวทิ้งท้ายว่า
“งานที่ทำกันออกมาทุกวันนี้ พวกเรา
ไม่ต้องการไปแข่งขันกับใคร เราไม่เน้น
การขายเพื่อหารายได้ แต่เจตนารมณ์ของ
เราก็คือการได้ประดิษฐ์งานที่มีความเป็น
ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งประดิษฐ์จาก
ของที่เหลือใช้ เพราะนักเรียนที่เข้ามา
ฝึกหัดจะได้มีอะไรติดตัวไป สามารถ
นำทักษะนี้ไปประกอบอาชีพได้ นักเรียน
ของเราบางคนเคยเป็นเด็กเกเร ใจร้อน
เราก็ส่งเม็ดแกะสลักไปให้ลองแกะดู
ถ้าแกะเร็ว ใจร้อนก็บาดมือตัวเอง
เมื่อฝึกไปเรื่อยๆ ในที่สุดก็กลายเป็น
คนใจเย็น และที่น่าแปลกก็คือเด็กพวกนี้
มักมีพรสวรรค์มากกว่าเด็กทั่วไปที่ดู
เรียบร้อยๆ งานศิลปะเป็นสิ่งที่ต้อง
หมั่นฝึกฝน ถ้าตั้งใจจริงแล้วไม่ว่าใคร
ก็ทำได้ และสามารถประกอบอาชีพ
สร้างรายได้เลี้ยงตัวเอง ที่สำคัญงานศิลป์
อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติจะได้มีการ
สืบทอด และนั่นย่อมเป็นที่สุดแห่ง
ความภาคภูมิใจของพวกเขา”

วันนี้ ทั้งครูและลูกศิษย์
ในแผนกช่างศิลป์ประดิษฐ์ ของ
ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ ยังคงมุ่งมั่น
สร้างสรรค์ผลงานที่ไม่อาจประเมินราคา
ด้วยขนาดหรือปริมาณ หากแต่ด้วย
ความรักและความตั้งใจของทุกๆ คน
ทำให้ทุกชิ้นงานเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณค่า
แห่งการสืบทอดเอกลักษณ์ไทย ❀

Tread the Floral Silk Road of Thai Cultural Heritage

Words **Katewalee Thongnuasuk** Photography **Grafiti**

งานรองแก้วจากผ้าเหลือใช้
Placemats designed
from unused fabric.

THAI DECORATIVE ART can trace its roots as far back as the Sukhothai Period when, according to legend, the beautiful festival of Loy Krathong was born.

A lady of the court, Thao Srichulalak, popularly known as Nang Noppamas, created a beautiful float made of flowers and exotic carved fruits so she could pay homage to the Lord Buddha and the goddess of water. So touching was her tribute that it grew in popularity and remains, until today, one of Thailand's best-loved festivals.

Using flowers as an expression of creativity became more polished during the Ayutthaya era and flourished during the reign of King Chulalongkorn (1868-1910). The King's interest in the art form encouraged ladies of the court to let their creative juices flow, continually creating ever more exquisite works in the form of garlands, pendants, tassels and other decorative items for the palace and to be displayed at Royal functions.

This wonderfully eye-pleasing art has been passed down through the ages and still retains many of its ancient forms.

Today, at the Decorative Arts Department of the Bangsai Arts and Crafts Centre in Ayutthaya, three amazing people – Prapaisri Jarujinda, Suda Mojoh and Chairit Prom-anant – are passing their knowledge of traditional decorative arts as well as their contemporary interpretations to the younger generation.

Recalling the establishment of the unit two decades ago, department head Prapaisri said: “It was established in 1991, about the time the Suan Luang Rama IX Park Fair was coming up. Privy Councillor ACM Kamthon Sindhavananda, chairman of the Executive Committee of the Suan Luang Rama IX Park Foundation, encouraged our unit to introduce some Thai handicrafts and decorative arts at the fair. Sophapan Amatadecha, who was department head at the time, came up with the idea of producing ‘*thoob hom*’ or scented joss sticks, in seven fragrances and colours – for each day of the week.”

The joss sticks turned out to be hot items and remain a best-seller till today. When Ajarn Prapaisri joined the team that same year, she introduced more items, including *naam ob* (Thai eau de

toilette), *khruang khwaen* (floral pendants), *phan phum* (floral arrangements on pedestal trays), as well as fruit and vegetable carving.

Ajarn Prapaisri said the department was established with the objective to teach Thai decorative arts to children of needy families, so they could earn a living from the craft. Two courses are taught here – a basic course for beginners and an advanced course for those keen on fine-tuning the intricacies of the art.

Another of the teaching trio, Ajarn Chairit, who began as a student there a decade ago, said: “The students will first learn how to make scented joss sticks, banana leaf items, decorative pieces made from natural and reused materials, traditional Thai fresh floral pendants and tassels, as well as learn fruit and vegetable carving.

“In the advanced course, we teach them how to make *nam ob*, potpourri, the art of handkerchief-folding, how to decorate pedestal trays with silver and gold ribbons, decorative art using banana leaves, soap carving, as well as different methods of making garlands and pendants, among others.”

When Ajarn Prapaisri and Ajarn Suda came across scraps of

silk in the Dressmaking Department, also in the Bangsai Arts and Crafts Centre, the two discussed ways of putting the remnants to good use. “Since 2007, Jim Thompson has been donating huge amounts of silk remnants to the Dressmaking Department,” said Ajarn Suda.

“There, materials have been transformed into bags and other products. But there were still a lot of leftover remnants with beautiful patterns. So we asked for the scraps because we could make use of them.”

There were a few false starts but their determination and passion for the arts spurred them on and the result was a number of wonderful items.

“We started with something simple like curtains,” said Ajarn Suda. “Then we tried our hand at making dolls, table cloths, pillow cases, clothes, ornamental fringes and quilts.”

They then came up with their proud invention, which they have nicknamed “yoyo” – small pieces of fabric sewn into button-like shapes of different sizes. “We’ve found ‘yoyo’ very useful,” said a beaming Ajarn Prapaisri. “We make thousands of them. And once we draw up a design for something,

เศษผ้าทำเป็น “โยโย่” ให้งานสร้างสรรค์อีก อาทิ กระเป๋า (ซ้าย)
 “Yoyo” made from scrap fabric can be turned into various items
 such as bags on the left.

we sew these little pieces together, making the items we want. They can also be used as ornaments for other pieces.”

From these little “yoyos” the women have crafted charming dolls, colourful placemats and pillow cases, stunning bed spreads and other adorable items.

Elaborating on their work process, Ajarn Prapaisri said: “Firstly, we have to sketch what we want to create, then we decide what kind of fabric, what colours, how much fabric we will need. After that, we dig in the piles of scrap silk to find whether what we want is available.”

Ajarn Suda said that there had been times when she would end up not having enough fabric to complete a piece. “And that can be rather painful as I would have to go through the whole process all over again,” she said. To avoid wasted effort, she tries to keep her designs to small and medium-sized items.

Asked what inspired them, all three answered in unison: “Our inspirations are all around us because they are what we see and what we hear in everyday life.”

Citing an example, Ajarn Prapaisri said: “Once, I was watching a cartoon show with my nephew and the idea to make a doll from fabric just came to me. And for bed coverings, I can be inspired by striking shapes or forms, using them to develop my design.”

Asked to name their favourite piece of work, Ajarn Prapasri said it must have been the bed spread which she had spent so much time making. Ajarn Suda meanwhile expressed: “I can’t really make up my mind as every piece I’ve made is a result of my efforts and love. Sometimes I even take my work home and do it while watching the television. So, if you ask me which piece is my favourite, the answer is every single piece.”

With a sparkle in his eyes,

อาจารย์ชัยฤทธิ์ พรหมอนันต์
Chairit Prom-anant

เศษผ้าไหมรอการนำไปใช้
Colourful silk remnants ready for use.

Ajarn Chairit says: “My favourite piece would be the floral float decorated with fresh banana leaves, which won me the award from Her Royal Highness Princess Bajrakitiyabha. For me, receiving such an honorable award was truly a memorable moment. I first came to this department as a student with no skill of art at all. Studying here helped me discover my potential and my true passion for Thai decorative arts.”

Voicing her thoughts, Ajarn Prapaisri said: “We’ve never really wanted to compete with anyone. Our works are not intentionally for sale. We just want to do what we do best and love the most. As for our students, they can finally take this knowledge and start a career creating decorative arts of their own. It’s amazing to observe and see that these young people, even those with no skills whatsoever,

can surprise us with their hidden artistic talents after a short while here. Personally, I think art is for everyone, all you have to do is open up your heart to it. If you really put your effort, determination and passion into it, it could really be your pot of gold. When Thai art and our cultural heritage have been passed on to the next generation, then our goal has been accomplished.”

From their place of work, the three teachers and their students continue doing their part to preserve the legacy of exquisite Thai decorative arts. The value of their efforts cannot be measured by size, quantity or even the type of material used. Rather, it is the passion and love of their art that have been imbued into each work so that each is a masterpiece in its own right, representing a living Thai art. ☘

Corporate Info

หัตถศิลป์ไทย

มรดกล้ำค่าในพระบรมราชูปถัมภ์

น้ำพระราชหฤทัยอันเต็มเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีต่อเกษตรกรผู้ยากไร้ในชนบท คือที่มาของความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปหัตถกรรมไทยแต่โบราณให้กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นอีกครั้ง

ขณะโดยเสด็จ ๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงเยี่ยมเยียนทุกข์สุขของพสกนิกรทั่วประเทศ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงเล็งเห็นความเป็นไปได้ในการที่จะทำนุบำรุงงานช่างฝีมือและศิลปหัตถกรรมไทยที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ด้วยทรงตระหนักดีว่าแนวคิดนี้จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์สองประการพร้อมๆ กัน คือสร้างรายได้เสริมให้แก่ชาวไร่ชาวนาหลังฤดูเก็บเกี่ยว และช่วยรักษาศิลปะไทยแต่โบราณไม่ให้สูญหายไป ทั้งหมดนี้คือจุดเริ่มต้นของโครงการสำคัญที่พระองค์ทรงห่วงใยและสนพระราชหฤทัยเสมอมา

ฝีมือช่างชั้นเอก สืบสานจากรุ่นสู่รุ่น

พระวิริยอุตสาหะในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้สร้างงานให้กับเกษตรกรทั่วประเทศเป็นจำนวนมาก โดยทรงกระตุ้นและสนับสนุนให้เกษตรกรร่วมกันจัดทำอุตสาหกรรมพื้นบ้านในท้องถิ่นที่ใช้วัตถุดิบที่หาได้ง่ายในพื้นที่ ส่งผลให้ชาวเขาเลิกปลูกฝิ่นและหันมาใช้ความเชี่ยวชาญที่มีอยู่ประดิษฐ์เครื่องเงินและเครื่องทองแทน

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไป ณ ภูมิภาคใด ก็จะมีการตั้งศูนย์ฝึกอบรมชั่วคราวขึ้น โดยศูนย์เหล่านี้ไม่เพียงมุ่งฝึกฝนทักษะของช่างฝีมือเท่านั้น แต่ยังเป็นการฟื้นฟูศิลปะดั้งเดิมของไทย เช่น การทอผ้าไหมมัดหมี่ การสานภาชนะย่านลิภา และการทำเครื่องถมทองและเงิน ไม่ให้สูญหายไปตามกาลเวลาลีกด้วย

เพื่อสืบสานงานหัตถศิลป์ให้คงอยู่ต่อไป เยาวชนจากครอบครัวยากไร้ได้รับโอกาสสำคัญยิ่งในชีวิต โดยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ คัดเลือกเยาวชนที่ผ่านการสัมภาษณ์เข้าสู่โครงการ เด็กๆ จะได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนโดยช่างชั้นเอก และครูที่ทุ่มเทจนสามารถแปรเปลี่ยนวิถีสุธรรมดาในชีวิตประจำวัน อาทิ ชี้นไม้ ก้อนดิน เศษผ้า ใจไหมและใยฝ้าย ฯลฯ ไปเป็นงานศิลป์อันน่าตื่นตาตื่นใจ ปัจจุบันมีนักเรียนหลายวัย ตั้งแต่ 15-60 ปี ตอกย้ำคำกล่าวที่ว่า "ไม่มีใครแก่เกินเรียน"

แบบอย่างงามล้ำ สมคุณค่าความเป็นไทย

เพื่อให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และแสดงถึงพระราชปณิธานอันแน่วแน่ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพื้นที่ส่วนหนึ่งในพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

จัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกอบรม โดยเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2520 ต่อมาได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ราชบุรี เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และสุรินทร์ เพื่อรองรับจำนวนนักเรียนและเจ้าหน้าที่ รวมถึงงานศิลปหัตถกรรมที่เพิ่มมากขึ้น

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมองเห็นความงดงามของงานหัตถศิลป์ ทรงส่งเสริมผลงานจากฝีมือชาวไร่ชาวนาไทยด้วยพระองค์เองเสมอ โดยทรงฉลองพระองค์ที่ทอจากไหมไทย และทรงกระเป๋าย่านลิภาเป็นแบบอย่าง ทั้งยามเสด็จพระราชดำเนินในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้ที่พบเห็นด้วยรสนิยมและความงามสง่าอันยากจะหาที่เปรียบ

เหตุการณ์สำคัญ

พ.ศ. 2519

ก่อตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพพิเศษ ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือ SUPPORT Foundation เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม โดยพระราชดำริในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

พ.ศ. 2528

รัฐบาลได้จัดตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพขึ้น โดยเป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักราชเลขาธิการ เพื่อสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งให้การดำเนินงานศิลปาชีพ

พ.ศ. 2531

ประธานบริหารของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ได้เปลี่ยนชื่อมูลนิธิเป็น "มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ" เพื่อระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

งานของโครงการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนทำให้งานหัตถศิลป์กลายเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่สร้างรายได้หลักให้กับครอบครัวเกษตรกร

พ.ศ. 2538

ในการทำแผนการตลาด ผู้บริหารโครงการ เล็งเห็นว่าการขายช่องทางตลาดในประเทศเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ควรต้องผลักดันให้ผลิตภัณฑ์ของมูลนิธิฯ เป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับนานาชาติด้วยจึงจะสามารถสร้างตลาดใหม่ๆ ในต่างประเทศได้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศขึ้น โดยมีพันธกิจเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรยากไร้ทั่วประเทศ ให้มีรายได้เสริมพร้อมๆ กับการประชาสัมพันธ์ศิลปหัตถกรรมไทยให้เป็นที่รู้จักในเวทีโลก

พ.ศ. 2542

เริ่มก่อสร้างอาคารศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. เป็นสำนักงานขนาดใหญ่มูลค่าหลายร้อยล้านบาท ตั้งอยู่ติดกับศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ บางโทรฯ

ประกอบด้วยหมู่ตึกซึ่งเป็นสำนักงานบริหารจัดการ แกลเลอรีแสดงงานศิลปหัตถกรรม สำหรับการส่งออก ส่วนจำหน่ายสินค้า

พ.ศ. 2546

วันที่ 31 ตุลาคม ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ ศ.ศ.ป. เป็นองค์กรของรัฐบาลที่ไม่แสวงผลกำไร บริหารงานภายใต้กระทรวงพาณิชย์ ร่วมกับ องค์การภาคเอกชน และศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ บางโทรฯ

พ.ศ. 2547

ศ.ศ.ป. เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม เพื่อเฉลิมฉลองวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 72 พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และน้อมรำลึกถึงพระปรีชาญาณและพระวิริยอุตสาหะ

องค์กรแห่งความเป็นเลิศ

ศ.ศ.ป. ดำเนินงานด้วยวิสัยทัศน์

"ความเป็นเลิศทางการบริหารจัดการ การผลิต และการจัดจำหน่ายงานหัตถศิลป์ไทย"

ศ.ศ.ป. เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาการผลิต การตลาด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

อันทรงคุณค่าของไทยผ่านงานหัตถศิลป์วิจิตร ให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

บทบาทหน้าที่ของ ศ.ศ.ป.

มีหน้าที่จัดกิจกรรมประกวดงานศิลปหัตถกรรมจำหน่ายสินค้า พัฒนาสินค้า นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการตลาดเพื่อขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมต่างๆ คิดค้นวิธีผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากับเทคนิคแบบดั้งเดิม พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่และนักเรียน รวมถึงให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ที่ตั้ง

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่
อ.บางโทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทร: 035 367 054-9
โทรสาร: 035 367 051
เว็บไซต์: www.sacict.net

The SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand (SACICT)
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,
Ayutthaya Province 13290
Tel: +66 (0) 35 367 054-9
Fax: +66 (0) 35 367 051
Website: www.sacict.net

Royal Hand Helps Craft a Heritage

It all began with a heartfelt Royal gesture to alleviate the plight of rural farmers eking out a meagre living off the land. It has since evolved into the country's most-stirring success story in the preservation and revival of dying arts and crafts.

It was a young Queen Sirikit who discovered the exciting possibilities in the local arts and crafts – many handed down from generation to generation – of villagers while she accompanied His Majesty the King on his countless visits across the Kingdom.

Realising that she could accomplish two objectives simultaneously – create opportunities for farming communities to earn much-needed money during the off season, while preserving ancient artistic skills – Her Majesty made the entire exercise her pet project.

Young Blood for Age-old Skills

The Queen's efforts were far-reaching. Villagers were encouraged, and supported, in setting up cottage industries that used easily available local raw materials. Hilltribes-people were weaned off opium cultivation and their artisans encouraged to create tribal silver and gold crafts.

Temporary regional training centres were set up whenever Their Majesties were in residence and these concentrated not only on refining the skills of the village craftspeople but reviving ancient arts such as Mudmee silk-weaving, Yan Lipao basketry, and gold and silver nielloware.

To keep these arts alive, children from poor families were given a once-in-a-lifetime chance at a future. Chosen by the Queen after stringent interviews, and under the stern eye of master craftsmen and dedicated teachers, these youngsters stepped into a world of wonder, from where the ordinary and the mundane – pieces of wood, lumps of clay, remnant fabrics, skeins of silk and cotton threads, to name a few – emerged as the most stunning works of art. Today, trainees ranged in age from 15 to 60, are giving truth to the saying, "You're never too old to learn".

The Perfect Role Model

To further the project's goals and to emphasise the Royal commitment, Her Majesty chose Chitralada Palace as the location for a dedicated training centre. Since the opening of the training centre at Chitralada Villa of Dusit Palace on June 25, 1977, regional arts and crafts centres have been set up in Ayutthaya, Ratchaburi, Chiang Mai, Mae Hong Son and Surin provinces to cope with the growing number of trainees and staff, as well as arts and crafts.

So convinced was Her Majesty of the beauty of the finished products, she personally took it upon herself to promote them locally and on official visits overseas, where she captured the hearts of everyone with her sense of style and incomparable grace, and made countless fashion statements with handwoven Thai silk outfits and delicate Yan Lipao handbags.

Chronology of main events

1976

The Foundation for the Promotion of Supplementary Occupations and Related Techniques (SUPPORT) is born on July 21 – through the sheer will, generosity and patronage of Her Majesty.

1985

To reinforce the Foundation's important work, the Thai Government sets up the SUPPORT Division within the Office of the Principal Private Secretary.

1988

The SUPPORT Executive Committee unanimously decides on a new name to reflect the Queen's selfless commitment – the SUPPORT Foundation under Her Majesty's patronage becomes known as the SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit.

With the project's rapid expansion comes the realisation that, for many families, their cottage industries are now their main source of income.

1995

Expansion is imperative and to achieve this, the powers-that-be realise that not only must they expand local marketing channels for the products, they need international recognition if they are to capture the interest of overseas markets.

Royal permission is sought for the establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT), whose mission is to help supplement the income of farming families nationwide and, just as importantly, to promote the superbly made Thai arts and crafts locally and on the world stage.

1999

Construction work begins on the multi-million-dollar centre, which is adjacent to the Bangsai Arts and Crafts Training Centre. SACICT comprises two main buildings, one housing administrative offices as well as the display of arts and crafts for export, and the other accommodating an arts and crafts market.

2003

On October 31, a Royal decree is issued for the establishment of SACICT as an autonomous non-profit public organization, managed under the supervision of the Ministry of Commerce with the joint cooperation of the private sector and the Bangsai Arts and Crafts Training Centre.

2004

SACICT is officially established on August 12, to mark the celebration of Her Majesty's 72nd Birthday – it is a testament to Her Majesty's foresight and hard work.

A Centre of Excellence

Excellence in management and just as importantly, in the production and marketing of Thai handicrafts has become SACICT's catchcry.

It is the hub for the development of joint production and marketing initiatives aimed at promoting Thailand's rich heritage and culture – evident in the splendid work of its artisans – throughout the world.

SACICT's duties are manifold

From its home – sprawled across nearly seven hectares of lush countryside on the banks of the Chao Phya River, in Bangsai District, Ayutthaya Province – SACICT organizes craftsmanship competitions and the sale of products; develops and promotes these products; promotes and supports marketing activities aimed at expanding local and international markets; builds support networks among the various industries, while integrating modern technology into traditional techniques, develops myriad training programmes for staff and students; and ensures that intellectual property rights are observed at all times.

Product Showcase

ดอกกุหลาบเดี่ยวคละสี
Stem Rose (mixed colours)
ดอกละ 25 บาท/Baht each

ดอกเฟื่องฟ้า
Bougainvillea
ช่อละ 18 บาท/
Baht a cluster

ดอกเบญจมาศ
Chrysanthemum
ช่อละ 180 บาท/Baht a stem

ดอกขิง
Ginger Flower
ช่อละ 70 บาท/Baht a spray

ดอกแคทรียาเล็ก (ขาว ชมพู)
Small Cattleya (White, Pink)
ดอกละ 60 บาท/Baht each

ดอกแก้ว
Orange Jasmine
ช่อละ 18 บาท/Baht a spray

ดอกกล้วยไม้แคระ
Krae Orchid
ช่อละ 40 บาท/Baht a spray

ใบขิง
Ginger Leaves
ใบละ 35 บาท/Baht each

ดอกกล้วยไม้ช้างกระ
Changkra Orchid
ช่อละ 100 บาท/Baht a spray

ดอกมะลิ
Jasmine
ช่อละ 25 บาท/Baht a spray

ดอกบัว
Lotus
ดอกละ 80 บาท/Baht each

ใบบัว
Lotus Leaves
ใบละ 20 บาท/Baht each

ใบดาหลา
Torch Ginger Leaves
ใบละ 50 บาท/Baht each

ดอกราชวดี
Butterfly Bush
ช่อละ 18 บาท/Baht a spray

ดอกจุบจุบ
Dainty Flowers
ช่อละ 12 บาท/Baht a spray

ดอกราตรี / Ratree
(Night-Blooming Cestrum)
ช่อละ 18 บาท/Baht a spray

Product Showcase

ปลอกหมอนอิงปักไหม
Cushion cover with silk embroidery
ใบละ 1,050 บาท/Baht each

ปลอกหมอนอิงปักไหม
Cushion cover with silk embroidery
ใบละ 890 บาท/Baht each

ถุงมือกันร้อน
Oven glove
อันละ 450 บาท/Baht each

ปลอกหมอนอิง
Cushion cover
ใบละ 950 บาท/Baht each

ปลอกหมอนอิงปักไหม
Cushion cover with silk embroidery
ใบละ 1,800 บาท/Baht each

ปลอกหมอนอิงปักไหม
Cushion cover with silk embroidery
ใบละ 1,050 บาท/Baht each

ปลอกหมอนอิงปักไหม
Cushion cover with silk embroidery
ใบละ 1,990 บาท/Baht each

ที่ใส่ขวดไวน์
Wine holder
อันละ 590 บาท/Baht each

รองเท้าแตะผ้าไหม (คละสี)
Silk slippers (mixed colours)
คู่ละ 450 บาท/Baht a pair

DEP:

A Worldwide Network for Business Success

The Thai economy has always been export-driven, and the Department of Export Promotion (DEP) under the Ministry of Commerce remains vigorous in its role as the country's premier trade gateway, the one-stop facilitator linking Thai exporters with the world of international buyers.

For both the foreign buyer and the Thai exporter, the DEP's One-Stop Service facilitates all avenues of export trade, from the individual entrepreneur to SMEs and OEMs all the way to mega corporations. On the international scene, the DEP's services are easily tapped through its 61 Thai Trade Offices spread across 41 countries, as well as the presence of 44 Honorary Trade Advisors in 30 countries. The DEP is pulling out all the stops in its push to bring more buyers and sellers together in the global marketplace.

Thailand is implementing several export development strategies that include actively promoting agricultural and food products, boosting the hospitality services sector, reducing logistics costs, more support for a Creative Economy that envisages the expansion of businesses relating to culture, arts, fashion and handicrafts. Strong support is also being given to the production of digital content in the entertainment field such as TV programs and computer games software. All this is in addition to maintaining Thailand's market share in vehicular and IT export production, as well as rubber and rice inventories.

For the past three-plus decades the DEP has played an increasingly important role in Thailand's export efforts. Its trade network taps into close connections with countless target-specific associations and groups, so the buyer finds exactly what he or she needs. To explore your opportunities in Thailand and benefit from the One-Stop Service, contact any of the Thai Trade Offices worldwide <www.thaitrade.com>, or the Department of Export Promotion <www.dep.thai.go.th> today.

If you're here for business, the DEP is here for you.

Department of Export Promotion
Ministry of Commerce, Royal Thai Government

Access Your Target Attract Your Customers

Catch the Eye of Air Passengers
At Suvarnabhumi & Don Muang Airports
with

Your Powerful Media
To Reach Powerful Consumers

For advertising, please contact:
66 (0) 2254 6898-9 ext 53, 54 or 081 6344062
Fax: 66 (0) 2650 7738

DEP: A Worldwide Network for Business Success

The Thai economy has always been export-driven, and the Department of Export Promotion (DEP) under the Ministry of Commerce remains vigorous in its role as the country's premier trade gateway, the one-stop facilitator linking Thai exporters with the world of international buyers.

For both the foreign buyer and the Thai exporter, the DEP's One-Stop Service facilitates all avenues of export trade, from the individual entrepreneur to SMEs and OEMs all the way to mega corporations. On the international scene, the DEP's services are easily tapped through its 61 Thai Trade Offices spread across 41 countries, as well as the presence of 44 Honorary Trade Advisors in 30 countries. The DEP is pulling out all the stops in its push to bring more buyers and sellers together in the global marketplace.

Thailand is implementing several export development strategies that include actively promoting agricultural and food products, boosting the hospitality services sector, reducing logistics costs, more support for a Creative Economy that envisages the expansion of businesses relating to culture, arts, fashion and handicrafts. Strong support is also being given to the production of digital content in the entertainment field such as TV programs and computer games software. All this is in addition to maintaining Thailand's market share in vehicular and IT export production, as well as rubber and rice inventories.

For the past three-plus decades the DEP has played an increasingly important role in Thailand's export efforts. Its trade network taps into close connections with countless target-specific associations and groups, so the buyer finds exactly what he or she needs. To explore your opportunities in Thailand and benefit from the One-Stop Service, contact any of the Thai Trade Offices worldwide <www.thaitrade.com>, or the Department of Export Promotion <www.dep.thai.go.th> today.

If you're here for business, the DEP is here for you.